Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a
Nr. 2322
4 pagini—20 bani
Duminică
21 octombrie 1956

Sosirea în R. P. F. Iugoslavia a delegaţiei Guvernului R.P.R. şi a P.M.R.

Tovarăşii Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica şi Mialko Todorovici, trec în revistă garda de onoare aliniată pe peronul gării Vîrşeţ

BELGRAD 20 (de la trimişii speciali ai Agerpres). — Sîmbătă la ora 12,30 (ora Belgradului), delegaţia guvernului Republicii Populare Romîne şi a Partidului Muncitoresc Romîn a sosit la punctul de frontieră iugoslav Vîrşeţ.

Locuitorii acestei prime localităţi de pe teritoriul R.P.F. Iugoslavia au făcut membrilor delegaţiei romîne o călduroasă primire. O mare mulţime de oameni, tineri şi bătrîni, cu braţele încărcate de flori, aclamau puternic pe solii poporului romîn vecin şi prieten. Clădirea gării era împodobită sărbătoreşte cu steaguri romîneşti şi iugoslave, cu ghirlande de flori şi verdeaţă. Pe numeroase pancarde în limbile sîrbă şi romînă erau înscrise urări de bun venit pe pămîntul iugoslav, adresate membrilor delegaţiei romîne, chemări pentru continua dezvoltare şi întărire a prieteniei frăţeşti romîno-iugoslave. Cîteva panouri mari dominau mulţimea de oameni. Pe ele se puteau citi inscripţiile „Trăiască tradiţionala prietenie romîno-iugoslavă", „Trăiască solidaritatea poporului muncitor din Romînia şi Iugoslavia în lupta pentru construirea socialismului în cele două ţări".

Cu ocazia sosirii oaspeţilor, ziarul local „Libertatea" care apare în limba romînă a apărut într-o ediţie festivă închinată delegaţiei romîne.

Pe peronul gării Vîrşeţ, în întîmpinarea membrilor delegaţiei guvernamentale a Republicii Populare Romîne şi a Partidului Muncitoresc Romîn se aflau: Mialko Todorovici, membru în Vecea Executivă Federativă a R.P.F. Iugoslavia cu soţia, Isa Jovanovici, membru în Vecea executivă a R.P. Serbia, Stevan Doronski, preşedintele Scupşcinei populare a regiunii autonome Voivodina, Dobrivoje Vidici, locţiitor al subsecretarului de stat al Afacerilor Externe, general locotenent Rudi Petovar, Pavlo Beljanski, şeful protocolului Secretariatului de stat al Afacerilor Externe, Mirko Mastilovici, director în Secretariatul de stat al Afacerilor Interne.

Sînt de asemenea de faţă Nikola Vujanovici, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.P.F. Iugoslavia la Bucureşti cu soţia, Nicolae Guină, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.P.R. la Belgrad, cu soţia, locotenent colonel Milan Milici, ataşat militar al R.P.F. Iugoslavia la Bucureşti şi locotenent colonel Ştefan Stan, ataşat militar al R.P.R. la Belgrad. Membrii delegaţiei romîne sînt salutaţi călduros de personalităţile oficiale iugoslave venite în întîmpinare. O gardă de onoare dă onorul. Sînt intonate imnurile de stat ale Republicii Populare Romîne şi R.P.F. Iugoslavia. Tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej şi Chivu Stoica, însoţiţi de tovarăşul Mialko Todorovici, trec în revistă garda de onoare.

Păşind pe teritoriul R.P.F. Iugoslavia, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a adresat personalităţilor şi locuitorilor Vîrşeţului un călduros salut în numele delegaţiei guvernului Republicii Populare Romîne şi a Partidului Muncitoresc Romîn. El a mulţumit din

(Continuare în pag. 3-a)

Cuvîntarea de salut rostită de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej în gara Belgrad

Adresîndu-se celor prezenţi tov. Gh. Gheorghiu-Dej a spus: „Dragi tovarăşi, prieteni. În numele C.C. al P.M.R., al Prezidiului Marii Adunări Naţionale şi al guvernului R.P.R., în numele întregului popor romîn vă mulţumim pentru primirea prietenească pe care o faceţi delegaţiei noastre. Din toată inima adresăm un salut popoarelor frăţeşti ale Iugoslaviei, locuitorilor Belgradului, C.C. al Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia şi guvernului iugoslav în frunte cu eminentul conducător tov. Iosip Broz-Tito, preşedintele republicii.

Dragi tovarăşi,

Prietenia şi colaborarea dintre popoarele noastre au vechi rădăcini istorice, izvorîte din lupta comună purtată de-a lungul veacurilor pentru independenţa lor naţională.

Aceste tradiţii au căpătat o bază nouă şi un conţinut mai bogat în anii ce au urmat după eliberarea popoarelor noastre. În acei ani sentimentele reciproce de stimă şi prietenie s-au dezvoltat şi mai mult. Însufleţite de aceleaşi năzuinţe de a-şi construi o viaţă nouă, socialistă, popoarele iugoslav şi romîn au stabilit între ele legături de colaborare multilaterală.

Astăzi sînt clarificate şi bine cunoscute cauzele ce au determinat în 1948 întunecarea şi ruperea legăturilor cu Partidul Comunist Iugoslav şi a relaţiilor de prietenie cu statul iugoslav — acţiune profund nejustă care a dăunat mult cauzei socialismului şi păcii, intereselor comune ale ţărilor noastre.

Iniţiativele conducătorilor Uniunii Sovietice şi ai Iugoslaviei care au dus la restabilirea şi dezvoltarea continuă a legăturilor între Uniunea Sovietică şi Iugoslavia, între Partidul Comunist al Uniunii Sovietice şi Uniunea Comuniştilor din Iugoslavia, au avut o mare însemnătate pentru toate ţările socialiste, pentru întreaga mişcare muncitorească.

Poporul romîn, Partidul Muncitoresc Romîn şi guvernul Republicii Populare Romîne au îmbrăţişat cu toată căldura aceste iniţiative. În spiritul Declaraţiilor de la Belgrad şi Moscova au fost întreprinse de către guvernul Republicii Populare Romîne şi Partidul Muncitoresc Romîn, un şir de măsuri, menite să contribuie la complecta restabilire a relaţiilor noastre de prietenie. De ambele părţi se depun eforturi susţinute pentru crearea celor mai favorabile condiţii de dezvoltare şi consolidare a colaborării şi prieteniei atît între partidele noastre, cît şi între statele noastre socialiste.

Cu prilejul vizitei făcute în Republica Populară Romînă de către delegaţia guvernamentală iugoslavă în frunte cu tovarăşul Tito, la invitaţia guvernului ro-

(Continuare în pag. 3-a)

Primirea unor oaspeţi americani la Consiliul de Miniştri

Oaspeţii americani care se află în ţara noastră, d-nii Roswell Garst, Mathys John, William Brown, Therry Valery, au fost primiţi vineri seara la Consiliul de Miniştri de Alexandru Moghioroş şi de Miron Constantinescu, prim vicepreşedinţi ai Consiliului de Miniştri. Au asistat Gaston Marin, preşedintele Comisiei de stat a Planificării, Marcel Popescu, ministrul Comerţului Exterior, Marin Stancu, ministrul Agriculturii, Bucur Şchiopu, ministrul Gospodăriilor Agricole de Stat.

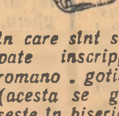
Primirea a decurs într-o atmosferă cordială.

(Agerpres)

Cercetători ai Institutului de istorie literară şi folclor în expediţie prin ţară

Un grup de cercetători ai Institutului de istorie literară şi folclor din Bucureşti s-a întors recent dintr-o expediţie cu caracter ştiinţific, întreprinsă în partea de sud şi interiorul ţării. Scopul acestei expediţii, ce va continua şi în viitor, este de a strînge noi date şi documente, privind locurile pe unde au trăit figuri marcante, aparţinînd trecutului istoric şi literar, contribuind astfel la întregirea mărturiilor existente în legătură cu istoria şi cultura ţării noastre.

Cercetătorii s-au oprit, în drumul lor, prin localităţile Cîmpulung-Muscel, Oraşul Stalin, Sighişoara, Blaj, Cluj, Alba-Iulia, Sibiu. Printre lucrurile mai interesante cu care ei au făcut cunoştinţă cu acest prilej sînt diferite monumente istorice. Astfel, pot fi amintite mormîntul domnitorului Neculai Alexandru I (predecesorul lui Mircea cel Bătrîn), aflat într-o mînăstire din secolul al XIII-lea, la Cîmpulung, apoi cel al comitelui Laurenţiu Campolongo — cel mai vechi mormînt din Ţara Romînească —

în care sînt săpate inscripţii romano-gotice (acesta se găseşte în biserica Baraţilor). La Oraşul Stalin s-a vizitat biserica Bartolomeu — cea mai veche din Ardeal. În vechea Sighişoară, cercetătorii au vizitat casa în care a trăit scriitorul N. D. Cocea. Aici, prin bunăvoinţa familiei, ei au intrat în posesiunea unor documente printre care testamentul scriitorului.

O întrebare care-şi aşteaptă răspunsul este aceea în legătură cu clădirea vechii primării sibiene, care, în loc să fie păstrată ca monument, găzduieşte un trust de construcţii.

La capătul acestei foarte sumare informaţii se impune necesitatea adăugării unor observaţii. S-a constatat că o parte din monumentele întîlnite sînt date uitării, iar cele îngrijite sînt, în general, lipsite de ghizi instruiţi, competenţi. În acelaşi timp se simte cu acuitate necesitatea unor monografii, materiale documentare privind monumentele şi localităţile istorice mai importante.

I. MIHUŢ

Tineri! Depuneţi toate eforturile pentru urgentarea lucrărilor din campania de toamnă!

Fruntaşii regiunii Suceava

Paralel cu strîngerea culturilor de toamnă, colectiviştii, întovărăşiţii şi ţăranii muncitori cu gospodărie individuală din satele raionului Botoşani depun toate eforturile pentru terminarea la vreme a însămînţărilor.

Primii din raion care au terminat însămînţările au fost membrii gospodăriilor colective „Ştefan Gheorghiu" din satul Vînători, comuna Gorbăneşti, „Lupta pentru Pace" din satul Cotîrgaci, „Ilie Pintilie" din comuna Roma.

Dintre întovărăşirile agricole din raion, 37 au terminat în întregime însămînţările.

Întrecerea pentru terminarea la timp a însămînţărilor se desfăşoară cu multă însufleţire şi în rîndul ţăranilor muncitori cu gospodării individuale. Pînă în ziua de 17 octombrie a.c., ţăranii muncitori din comuna Mînăstireni, îndrumaţi de comunişti au terminat în întregime de însămînţat cele 479 hectare planificate.

Pe întreg raionul Botoşani, pînă la 17 octombrie s-a însămînţat 88 la sută din suprafaţa planificată.

Corespondent
SIRBU OPREA

★

În majoritatea raioanelor din regiunea Suceava recoltatul porumbului şi cartofilor este pe sfîrşite, iar însămînţările de toamnă se desfăşoară din plin. Pînă la 18 octombrie oamenii muncii de pe ogoarele raionului Siret, cei din peste 100 de gospodării agricole colective şi întovărăşiri agricole şi din 30 de comune din regiune au terminat însămînţările. În întreaga regiune s-a însămînţat pînă acum peste 82 la sută din suprafaţa planificată.

Concomitent cu însămînţările se execută şi arăturile adînci pentru însămînţările de primăvară. Pînă acum au fost executate arături adînci pentru însămînţările de primăvară pe o suprafaţă de peste 52.000 ha.

Roadele unei munci perseverente

CRAIOVA (de la trimisul nostru). — Foaia volantă afişată la panoul din faţa sfatului popular al comunei Amărăştii de Jos, raionul Caracal, arăta că, deşi comuna era situată printre fruntaşele raionului, situaţia însămînţărilor nu era prea bună: 41 la sută din plan. Timpul înaintat nu îngăduia irosirea nici unei zile bune de lucru. Atunci, în urma unei consfătuiri fulger, organizată de sfatul popular, deputaţii, sprijiniţi de utemişti, împărţiţi pe circumscripţii, au pornit să mobilizeze pe toţi ţăranii muncitori la lucru. Rezultatul acestei acţiuni şi-a arătat fără întîrziere roadele. În scurtă vreme procentul realizărilor a crescut la aproximativ 80 la sută. Folosind din plin capacitatea atelajelor, ţăranii muncitori din comuna Amărăştii de Jos au reuşit să realizeze o viteză zilnică de lucru sporită.

La obţinerea acestui rezultat, o contribuţie însemnată au adus-o întovărăşiţii din comună şi membrii noii cooperative de producţie agricolă. Antrenaţi de utemistul Ion Vişan, preşedintele cooperativei, proaspeţii cooperatori au însămînţat în scurtă vreme, cu atelajele proprii, o suprafaţă de 55 hectare cu grîu.

Au rămas mult în urmă

OLTENIŢA (de la corespondentul nostru).

Sînt în raionul Olteniţa o seamă de comune, gospodării agricole colective şi întovărăşiri care au rămas mult în urmă cu însămînţările.

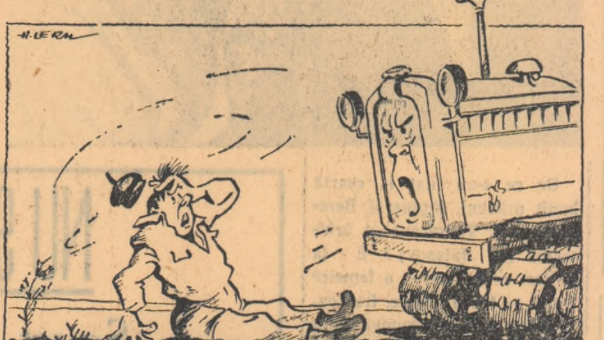
Hotarele, Nana şi Grui au însămînţat sub 10 la sută pînă la 17 octombrie, iar preşedinţii sfaturilor populare din aceste comune n-au dat situaţia însămînţărilor la secţia agricolă a sfatului popular raional Olteniţa, în ziua amintită.

În ce priveşte situaţia din întovărăşirea agricolă „1 Mai" din Ulmeni, situaţia e asemănătoare. Abia 7 ha. au fost însămînţate pînă la 17 octombrie. Vina e, în primul rînd, a tovarăşului Gheorghe Paris, preşedintele întovărăşirii, care se interesează mai mult de treburile lui personale. Tot pînă la această dată, din cele 2150 ha. ale comunei Ulmeni numai 165 ha. au fost însămînţate. Ţăranii Nicolae Porumbel, Dumitru Duţă şi alţii amînă de pe o zi pe alta această importantă lucrare.

De vină sînt şi organizaţiile U.T.M. din comunele sus-amintite care nu-şi aduc pe deplin aportul în campanie.

Este necesar ca, cel puţin în timpul, bun de lucru care a mai rămas, viteza zilnică la arături şi însămînţări să sporească, prin folosirea la maximum a atelajelor. La acţiunea aceasta, tineretul trebuie să contribuie cu toate forţele.

Lipsă de piese? Lipsă de răspundere!

Tractorul: — Ce, piese îmi lipsesc? Îmi lipseşte un tractorist harnic.
Desen de H. LERU

S.M.T. Bărcăneşti din regiunea Ploeşti este codaşă pe regiune. În afară de faptul că arăturile şi însămînţările executate sînt de proastă calitate, volumul lucrărilor efectuate pînă acum este mult prea mic faţă de posibilităţile staţiunii.

Situaţia aceasta se datoreşte în bună parte unor tractorişti care, pretextînd că le lipsesc diferite piese de la tractor, pierd timpul bun de lucru.

LUNA MARII PRIETENII

Primirea delegaţiei sovietice la Consiliul de Miniştri al R.P.R.

Sîmbătă 20 octombrie delegaţia sovietică de oameni de ştiinţă şi cultură, care ne vizitează ţara cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice, a fost primită la Consiliul de Miniştri al R.P.R.

Au fost prezenţi tovarăşii: Emil Bodnăraş, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Iosif Chişinevschi, secretar al C.C. al P.M.R., Miron Constantinescu, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Vladimir Gheorghiu, secretar al C.C. al P.M.R., Constanţa Crăciun, ministrul Culturii, I. Murgulescu, ministrul Învăţămîntului, P. Niculescu-Mizil, membru al C.C. al P.M.R., Ofelia Manole şi Octav Livezeanu, vicepreşedinţi ai A.R.L.U.S.

Au asistat de asemenea A. A. Episev, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti şi colaboratori ai Ambasadei U.R.S.S.

Şeful delegaţiei tov. V. N. Stoletov şi ceilalţi membri ai delegaţiei au împărtăşit impresiile lor asupra vizitei în R.P.R.

Convorbirea a decurs într-o atmosferă caldă, prietenească.

Conferinţa de presă a delegaţiei sovietice

Sîmbătă la amiază a avut loc la sediul Consiliului General ARLUS o conferinţă de presă cu membrii delegaţiei de oameni de ştiinţă şi cultură din U.R.S.S. care participă la sărbătorirea Lunii prieteniei romîno-sovietice în ţara noastră. Cu acest prilej oaspeţii sovietici au împărtăşit impresiile culese în vizitele făcute în R.P.R. şi au răspuns întrebărilor puse de ziarişti.

La conferinţa de presă au fost de faţă tovarăşii Ofelia Manole şi Octav Livezeanu, vicepreşedinţi ai Consiliului General ARLUS, Eugen Rodan, secretar al Consiliului General ARLUS. A participat A. N. Goncearuk, secretar al Ambasadei Uniunii Sovietice la Bucureşti.

Vorbind despre impresiile culese în cursul vizitei făcute în ţara noastră, V. N. Stoletov, locţiitor al ministrului Învăţămîntului Superior din U.R.S.S., conducătorul delegaţiei, a spus:

Astăzi s-au împlinit două săptămîni de cînd ne aflăm printre prietenii noştri romîni. Două săptămîni nu sînt un termen lung, dar nouă, membrilor delegaţiei sovietice, ni se pare că ne aflăm în R.P.R. de foarte multă vreme. Aceasta se datoreşte faptului că trebuie să înmulţim timpul de două săptămîni cu numărul imens de impresii pe care le-am căpătat în ţara dv.

În urma vizitelor făcute la o serie de instituţii de cercetări ştiinţifice şi instituţii de învăţămînt superior, pot spune că principala impresie se poate rezuma astfel: oamenii de ştiinţă din R.P.R. desfăşoară o vastă activitate ştiinţifică, cu un conţinut extrem de bogat.

În cursul vizitei făcută la Academia R.P.R., ni s-a vorbit despre structura Academiei R.P.R., despre principalele probleme care figurează în planul ei de activitate. Ni s-au arătat lucrări fundamentale pe care Academia le-a realizat sau sînt în curs de realizare. De pildă, Academia lucrează la o operă deosebit de importantă cum este Flora şi fauna R.P.R. Lucrările pe care le întreprinde Academia R.P.R. se situează la un înalt nivel ştiinţific.

Aş vrea să vă împărtăşesc una din cele mai puternice impresii pe care le-am cules în vizitele noastre şi anume despre rezolvarea problemei naţionale în R.P.R., pe calea indicată de marxism-leninism.

Luînd cunoştinţă de activitatea Universităţii cu limba de predare maghiară din Cluj şi a Institutului medico-farmaceutic din Tg. Mureş, am văzut cît de serios şi de profund se rezolvă problema naţională în ţara dv.

Un alt aspect pe care l-am observat atunci cînd am vizitat instituţiile de cercetări ştiinţifice din ţara dv., este că guvernul dv. nu precupeţeşte fondurile alocate pentru dezvoltarea acestui sector de activitate.

În continuare, V. N. Stoletov a răspuns unor întrebări cu privire la viaţa universitară din U.R.S.S.

Au vorbit apoi A. M. Room, artist emerit al R.S.F.S.R., regizor la studioul „Mosfilm". După ce a făcut o scurtă introducere în care a relevat impresia puternică pe care i-a produs-o contactul cu omul nou din ţara noastră, A. M. Room, a spus: „Trebuie să spun de la bun început că am avut deosebita plăcere să mă pot întîlni cu conducătorii şi cineaştii de seamă ai cinematografiei romîne, cu creatori talentaţi cum sînt Jean Georgescu, Paul Călinescu, Dinu Negreanu, Victor Iliu. M-am întîlnit şi cu tineri cineaşti şi sînt foarte mîndru de faptul că pe diplomele cîtorva absolvenţi ai Institutului nostru de cinematografie care lucrează azi în studiourile romîneşti se află şi semnătura mea".

(Continuare în pag 2-a)

Calificarea pe şantierele tineretului

Pe urmele primilor 2000

Ion Laza abia a păşit pragul celor 20 de ani. În ciuda tinereţii, îi place să se considere „veteran" pe şantier. Asta pentru că atunci cînd a venit la Bicaz, ca brigadier, avea doar 16 ani.

Munca de miner a îndrăgit-o repede şi ea l-a legat de construcţie. Laza se simte mîndru că se numără printre minerii care au străpuns tunelul. Pe şantier el a cunoscut viaţa şi cum trebuie să lupte pentru a o face mai demnă. Adunarea de partid l-a primit în marea familie a comuniştilor. Tot aici şi-a întemeiat un cămin, căsătorindu-se. Nu de mult, cînd şi-a făcut formele pentru concediu, serviciul muncă şi salarii i-a totalizat banii cîştigaţi în ultimele douăsprezece luni: 16.746 lei.

Pe şantierul hidrocentralei au crescut mulţi asemenea constructori. Numai în cursul primului cincinal s-au calificat aici peste 2000 de tineri din rîndurile vechilor brigadieri. Astăzi îi întîlneşti pe toate şantierele din ţară.

Răspunzînd apelului C.C. al U.T.M., pe şantierul naţional al tineretului de la hidrocentrala „V. I. Lenin" sosesc zeci şi zeci de tineri. Mulţi dintre ei sînt animaţi de dorinţa de a învăţa şi stăpîni o meserie. E firesc deci ca problema calificării să ocupe un loc de seamă în activitatea Comitetului U.T.M. Bicaz şi a conducerii administrative a şantierului.

La Bicaz şi-au dat mîna brigadierii de la Ozana cu cei de la Tismana. Unii au cerut de la început să lucreze în tunel. Munca în tunel cere însă o înaltă calificare. De aceea problema calificării a constituit obiectivul unei discuţii active în brigăzi. În urma lor mulţi s-au înscris la cursuri.

De atunci au trecut luni... Brigadierii care au urmat şcoala (20 la număr) lucrează bine şi au o încadrare mai mare. Nu de mult şcoala de calificare a primit elevi noi. De astă dată, în brigada minerilor condusă de Dinu Marin n-a mai fost nevoie de muncă de lămurire. Întreaga brigadă s-a înscris şi urmează cursurile.

La Bicaz întîlneşti şi alte brigăzi în care toţi tinerii au absolvit sau urmează în prezent şcolile de calificare. Zilele acestea toţi cei 21 de tineri din brigada lui Adam Ştefan au trecut examenele cu note de „bine" şi „foarte bine".

E de ajuns să faci o vizită la şcolile de calificare pentru a te convinge de setea cu care învaţă majoritatea tinerilor. Din rîndul brigadierilor, la tunel-ieşire au urmat cursurile şcolii de calificare în ultimele luni 40 betonişti, 28 mineri la gradul I şi 11 la gradul II.

La tunel-intrare, din cei 48 de brigadieri, aproape 30 se califică în diverse meserii. O parte se califică la locul de muncă. Printre aceştia sînt doi marinari de drăgi, doi laboranţi de betoane, 6 vatmani pe locomotivele electrice etc.

Mineri şi betonişti — spre aceste două meserii e îndreptată în deosebi în momentul actual activitatea şcolilor de calificare. Pe măsură ce necesităţile cresc, se deschid cursuri şi pentru alte meserii. Zilele acestea, un număr de 11 brigadieri au trecut să se specializeze ca operatori la fabrica de beton de la tunel-ieşire care intră acum în funcţiune. Cînd fabrica va începe să lucreze pe schimburi, vor mai fi calificaţi tot în această meserie circa 40 de brigadieri.

Cu toate acestea, pe şantierul de la Bicaz calificarea tinerilor nu se face pe măsura posibilităţilor.

Meseria de miner tunelist e, în felul ei, pretenţioasă. La început, nu orice tînăr vine cu toată inima spre ea. Comitetul U.T.M. a făcut mult prea puţin pentru a dezvolta la tineri dragostea spre meseriile de miner şi betonist. Aceasta se vede îndeosebi la tunel-intrare, unde, deşi după cum afirmă tov. Dumitru Hîrţan, directorul şcolii de calificare, se putea deschide cu elevii din rîndul brigadierilor un curs de calificare pentru meseria de miner, totuşi în seria trecută a şcolii un singur brigadier a absolvit cursul pentru această meserie. În tunel lucrează destui tineri care nici nu se gîndesc să se înscrie şi la şcoală. Comitetul U.T.M. nu a combătut la timp tendinţa: „dacă lucrez în tunel, ce-mi trebuie bătaie de cap şi cu şcoala?" Comitetul U.T.M. a neglijat să organizeze întîlniri între minerii tineri şi cei mai bătrîni, să popularizeze pe acei brigadieri calificaţi care reuşesc să cîştige în tunel peste 1000 lei lunar.

Pentru un grup de brigadieri, în luna noiembrie se împlineşte un an de cînd au venit pe şantier. Peste 60 vor primi insigne şi carnete. Comitetul U.T.M. Bicaz nu a analizat împreună cu conducerea şantierului şi nu a luat măsuri ca unora din acei tineri care doresc să rămînă pe şantier, să înveţe o meserie, să li se asigure condiţii pentru calificare. Aceasta ar constitui un stimulent pentru toţi ceilalţi.

Nu totdeauna frecvenţa briga-

C. ANDREESCU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bacău

(Continuare în pag. 2-a)

În căutarea „locului nimerit"

În vara acestui an s-a organizat pe şantierul de aducţiune a apei Prut-Iaşi cursul de calificare pentru betonişti, la care s-au înscris 20 de brigadieri. Tinerii s-au prezentat, după indicaţiile date de conducerea şantierului, în sectorul de turnare a betonului pentru tuburile de pe conductă. Aici însă, ei au aflat cu surprindere de la inginerul I. Kurtz că sectorul nu este locul nimerit pentru calificarea brigadierilor, întrucît aici se prepară un beton special la turnarea căruia este nevoie de o calificare înaltă. Şi cei 20 de tineri, care se entuziasmaseră la gîndul calificării, au făcut cale întoarsă la sediul comandamentului U.T.M., dezamăgiţi de primul lor insucces.

De două luni, 20 de tineri aşteaptă cu nerăbdare să poată învăţa meseria de betonist.

În cazul organizării cursului de betonişti, soluţia era să se angajeze o comandă de prefabricate din beton (tuburi, grinzi etc.) la executarea căreia brigadierii ar fi avut posibilitatea să-şi însu-

I. AGHINEI
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Iaşi

(Continuare în pag. 2-a)

Pe şantierul naţional Govora. Aceşti tineri abia au venit aici; în curînd vor putea şi ei intra la cursuri, sporind rîndurile celor 127 tineri calificaţi.

Invățămîntul nu se rezumă doar la organizare

La deschiderea învățămîntului politic U.T.M. într-o uzină brăileană

In ziua aceea, cînd am poposit la uzinele metalurgice „Progresul" din Brăila, era programată deschiderea noului an de învățămînt politic U.T.M. Așa mă informase, cu o zi înainte, secretarul comitetului organizației de bază U.T.M., tovarășul Gheorghe Iacob. Ținuse în mod deosebit să-mi atragă atenția asupra măsurilor luate pentru buna desfășurare a învățămîntului politic U.T.M. în acest an și să scoată în evidență — pe bună dreptate — interesul tinerilor pentru învățătură. Verva cu care mi-a vorbit, invitațiile repetate de a trece și prin organizație, m-au determinat să-mi îndrept pașii în ziua aceea tocmai către uzinele „Progresul".

Uzina „Progresul" e bine cunoscută la noi în țară. Cei mai mulți o cunosc din relatările numeroase apărute în presă despre inițiativa tinerilor de aici, de a obține economii egale cu prețul de cost al importante produse finite. Unii au avut nu de mult ocazia s-o și viziteze.

In ultimii ani uzina s-a dezvoltat vertiginos. Numărul muncitorilor a crescut an de an. Numai utemiști sînt peste 700. Vă dați seama, desigur, că nu este de loc ușor să cuprinzi într-o singură zi toată uzina, să cunoști tinerii care lucrează aici, problemele care-i frămîntă, mai ales cînd intenționezi să cunoști îndeaproape preocuparea lor pentru învățătură. De aceea m-am oprit mai mult în prima secție în care am intrat. Pe scurt să vi-i prezint și dvs., pe unii dintre tinerii care lucrează în această secție.

In organizația de secție U.T.M. lăcătușerie-montaj de la mecanica grea nu sînt prea mulți tineri. Vreo 50 la număr. Aproape toți însă sînt utemiști. Rar mai găsești, ici, colo, cîte un tînăr angajat nu de mult în fabrică, care să nu fie membru al organizației. Biroul organizației de secție îi cunoaște însă bine și pe aceștia, le urmărește îndeaproape activitatea, îi ajută să devină cît mai curînd și ei utemiști.

Aici urma să-și înceapă activitatea în ziua aceea, cercul politic U.T.M. „Să ne cunoaștem patria". Dorind să aflu cît mai multe amănunte în legătură cu preocuparea pentru învățătură a utemiștilor, l-am căutat pe secretarul organizației de secție U.T.M. Timp de mai bine de două ore n-a fost chip să-l găsesc. In calitate de controlor tehnic se dusese să rezolve la conducerea uzinei unele chestiuni legate de producție. Ce puteam face altceva mai bun, decît să stau de vorbă cu tinerii? Am intrat în vorbă cu un tînăr, la întîmplare.

Il cheamă Ștefan Colesnic și e de profesie lăcătuș. Nu de mult a terminat școala profesională. De cînd a venit în fabrică multe lucruri i-au pus pe gînduri, mai ales mașinile noi, de înaltă tehnicitate cu care este înzestrată acum uzina. „Voi putea eu oare face față mai tîrziu noilor sarcini cu pregătirea pe care o am acum?" — iată problema la care s-a gîndit mult Ștefan Colesnic. Ce să facă atunci? S-a sfătuit cu oameni cu mai multă experiență. Ca urmare anul acesta s-a înscris la Școala medie nr. 2, curs seral. Și trebuie să știți că pînă acum n-a lipsit nici o dată de la cursuri, iar în dreptul lui în catalog sînt trecute numai note bune. Vă dați cred seama cît de ocupat este. Dar cu toate acestea Colesnic își face timp zilnic pentru citirea literaturii și pentru desfășurarea activității obștești. Iar atunci cînd a auzit că în secția lor se va deschide un cerc politic a cerut să fie și el înscris. L-am întrebat de ce s-a înscris și la învățămîntul politic din moment ce urmează învățămîntul de stat. Intrebarea mea se pare că l-a mirat și mi-a răspuns că nu vrea să scape nici un prilej cînd e vorba să învețe lucruri care-i vor fi de folos în muncă și în viață.

Preocuparea lui pentru învățătură, cum era și firesc, s-a răsfrînt și asupra rezultatelor în producție. De cînd lucrează în fabrică, totdeauna și-a depășit norma. Brigada de tineret din care face parte se mîndrește cu Ștefan Colesnic.

Ca Ion Colesnic sînt mulți tineri în această secție. De pildă, utemistul Nanu Romică. El este elev al școlii medii, curs seral, iar de cînd lucrează în brigada nr. 1 n-a fost lună în care să nu fi cîștigat mai puțin de 1.000 lei.

Cînd s-a înapoiat în secție secretarul organizației U.T.M., tovarășul Ion Cătănescu, eu reușisem să cunosc multe în legătură cu problema care mă interesa. Majoritatea covîrșitoare a tinerilor din secția lăcătușerie mecanică învață. Secretarul mi-a furnizat în plus unele amănunte semnificative: în cele două cercuri politice existente în secție sînt înscriși peste 40 de tineri, iar cursurile serale ale școlii medii sînt urmate de circa 10. Și tinerii primiți de curînd în U.T.M. ca Nicoleta Ion și Georgeta Popa au fost îndrumați să urmeze cercul politic „Să ne cunoaștem patria".

Ion Cătănescu este cunoscut în secție ca un tînăr îndrăgostit de tehnică. Multe din inovațiile pe care le-a conceput, odată aplicate, au adus economii însemnate uzinei. Pe lîngă pasiunea pentru studiul problemelor tehnice, anul acesta el urmează cursurile unui cerc de politică curentă. Și cu siguranță că secretarul care se ocupă de îmbogățirea continuă a nivelului lui de cunoștințe tehnice, politice, culturale, a constituit un exemplu pentru mulți tineri.

★

La uzinele „Progresul" există numeroși tineri care doresc fierbinte să studieze, să-și îmbogățească necontenit bagajul lor de cunoștințe. Interesul crescînd al tinerilor pentru învățătură este o consecință a muncii desfășurate de cadrele utemiste din uzină.

Măsurile organizatorice de cuprindere a tinerilor în diverse forme de învățămînt au fost luate. S-au obținut și rezultate. Acum, în fața cadrelor de conducere U.T.M. din uzină, problema principală ar fi trebuit să o constituie conținutul învățăturii. Dar tocmai această latură principală a muncii se pare că au scăpat-o din atenție membrii comitetului organizației de bază. Așa se explică de ce la cercul politic „Să ne cunoaștem patria", care și-a început activitatea mai zilele trecute, propagandistul Tudorache Boeru, deși un tovarăș activ, a expus prima lecție școlărește, într-un mod neinteresant, plicticos. Așa se explică de ce cursanții s-au prezentat la cerc nepregătiți. Și asta s-a întîmplat nu numai în acest cerc.

E necesar ca de la începutul anului de învățămînt politic, comitetul și birourile organizațiilor de secție U.T.M. de la uzinele „Progresul" să-și îndrepte toate eforturile spre asigurarea unui conținut bogat al lecțiilor și seminariilor. Pentru aceasta nu trebuie nici un moment să se neglijeze ajutorul și controlul asupra felului cum se pregătesc propagandiștii, asupra studiului cursanților.

Tinerii sînt dornici să învețe, dar și tovarășii din conducerea organizației U.T.M. trebuie să se străduiască a fi la înălțimea sarcinei — aceea de a organiza și îndruma în mod temeinic învățătura tinerilor. Și aceasta începînd chiar cu primele lecții la cercurile și cursurile politice U.T.M.

LUCREȚIA FICIU

SĂPTĂMÎNA CĂRȚII SOVIETICE

GORKI DESPRE LITERATURĂ

RECENZIE

O culegere care ne prezintă din plin personalitatea lui Gorki — omul de cultură, gazetarul, dacă vreți, care se simte dator să-și spună părerea asupra celor mai diferite probleme ale artei scrisului este masivul volum „Gorki despre literatură" apărut de curînd în Editura Cartea Rusă. Conținutul acestui volum explică limpede influența pe care a avut-o A. M. Gorki asupra confraților săi din țară și din străinătate, ca și asupra începătorilor; volumul ne arată însemnătatea pe care o acorda el fenomenului literar, poziția înaintată pe care se situa în aprecierea acestuia, grija lui pentru dezvoltarea și înflorirea literaturii sovietice, pasiunea cu care căuta să-i convingă pe scriitori să devină stegari ai ideilor progresiste.

Un loc însemnat îl ocupă în această culegere amintirile lui Gorki despre marii scriitori ruși cu care a fost bun prieten, pe care-i portretizează reliefat, cu căldură și duioșie. Iată, de pildă, în cîteva rînduri chipul nemuritorului și modestului Cehov în compania căruia Gorki a petrecut clipe de neuitat, cu care a purtat o bogată și foarte interesantă corespondență: „Un om valoros și inteligent, atent la tot ce se petrece în juru-i, a trecut pe lîngă această gloată anostă și cenușie de oameni neputincioși, s-a uitat la acești locuitori anoști ai patriei sale și, cu un zîmbet trist, cu o mustrare domoală, dar adîncă în glas și, cu o tristețe desnădăjduită pe chip și în inimă, le-a spus blînd și cu sinceritate:

— Urît mai trăiți, domnilor!"

Emoționante sînt de asemenea amintirile despre titanul literaturii ruse Tolstoi, despre Korolenko, Koțiubinski, Prișvin, Esenin și alți scriitori ruși pe care i-a cunoscut, de care a fost influențat și pe care, la rîndul lui, i-a înrîurit în mod creator. Evocarea acestor figuri de seamă ale culturii poporului rus nu numai că îmbogățește pe cititor cu cunoașterea marilor oameni, dar, în același timp, îl introduce în atmosfera fierbinte, înălțătoare, protestatară față de regimul de opresiune țarist și de adîncă dragoste față de popor ce a generat pleiada de scriitori a căror operă a uimit întreaga lume. „Știu tot atît de bine ca și alții că nu există om care să merite mai deplin titlul de geniu, un om mai complex, mai plin de contradicții și mai minunat în toate, da, în toate. Minunat—în sensul cel mai larg al cuvîntului imposibil de exprimat; are în el ceva ce mi-a trezit întotdeauna dorința de a striga tuturor și fiecăruia în parte: priviți ce om extraordinar trăiește pe pămînt! Căci el este — cum s-ar spune — înainte de orice și prin excelență, om, un om care aparține umanității întregi", spune Gorki despre Tolstoi, dar cît de bine se potrivesc acestea raportîndu-le la toți marii scriitori ruși ce excelează prin patosul lor patriotic și umanitar.

Inalta conștiință civică a lui Gorki, faptul că se simțea dator să colaboreze la opera de luminare a poporului se pot descifra limpede între rîndurile acelor articole în care scriitorul popularizează chipurile marilor creatori, operele lor. Cu cîtă simpatie îl prezintă astfel cititorilor pe Romain Rolland, tovarășul său de luptă anti-fascistă din Franța, cît de entuziast laudă într-o prefață „Focul" — romanul lui Barbusse ce a demascat fără cruțare ororile războiului, cum știe Gorki să sublinieze genialitatea artei lui Balzac, caracterul nobil al eroului lui Edmond Rostand — Cyrano de Bergerac, ale cărui aventuri „te îmbată, transmițîndu-ți setea de viață".

Dar Gorki a știut să fie și ofensiv, să atace cînd a socotit că anumite opere literare deservesc cauzei eliberării omenirii, lovind fără menajamente. Relevînd talentul lui Verlaine, el combate în același timp crezul poetic al acestuia, arta decadentă, denunțînd-o ca fiind dușmană aspirațiilor de mai bine ale celor mulți; cu promptitudine a reacționat de asemenea el împotriva intențiilor unora de a promova ceea ce era înapoiat, dușmănos în opera lui Dostoevski.

Un spațiu mare ocupă în culegerea de față articolele scrise de Gorki în timpul Puterii Sovietice. Multe din acestea, Gorki le dedica educației culturale a maselor revoluționare, creșterii și educării tinerilor activiști culturali, tinerilor scriitori, complectînd astfel cu condeiul uriașa activitate practică dusă de el pe frontul revoluției culturale. Impărtășind din experiența lui de autodidact și apoi de scriitor începător, Gorki încurajează pe tinerii care doresc să se consacre literaturii îndemnîndu-i să cînte întotdeauna în scrierile lor omul și sentimentele sale generoase: „Iar dacă trebuie să vorbim despre ceva „sfînt", atunci sfîntă este numai nemulțumirea de sine a omului și dorința sa de a fi mai bun decît este; sfîntă este ura lui împotriva vestigiilor unei vieți mediocre, pe care el însuși a plăsmuit-o; sfîntă este dorința lui de a stîrpi de pe fața pămîntului invidia, lăcomia, crimele, bolile, războaiele și orice vrajbă între oameni, sfîntă este munca lui".

Propovăduind necesitatea creării unei noi literaturi, Gorki, care era conștient de marile greutăți pe care le comporta această construcție artistică, a pus umărul la nobila operă. Incercînd să elucideze unele principii de bază ale realismului socialist. In articole ca „Despre oamenii „mici" și despre marea lor muncă", „Despre literatură", „Despre limbă", „Umanismul proletar" și altele, el discută probleme dintre cele mai însemnate ale literaturii sovietice pe care o vedea ca o armă de preț a proletariatului, a poporului muncitor eliberat în lupta sa pentru construirea socialismului. Tocmai în această lumină Gorki, apărînd fundamentul teoretic al realismului socialist, condamna devierile de la metoda partinică de creație artistică, condamna pe acei scriitori care se abăteau de la punctul de vedere general, fălindu-se cu optica lor îngustă, „perspectiva mușuroiului", cum se exprima el.

Astăzi, cînd lupta unită pentru pace a popoarelor cunoaște noi și noi succese, nu putem să nu ne simțim emoționați urmărind eforturile neobosite ale lui Gorki în bătălia împotriva războiului și a fascismului, în acțiunea de mobilizare a oamenilor cu influență în rîndul popoarelor, alături de apărătorii păcii, citind de pildă zguduitorul apel „Cu cine sînteți voi „maeștri ai culturii?" Cît de actuale sînt și acum cuvintele: „E timpul de asemenea să dați un răspuns decisiv și la această simplă întrebare: cu cine sînteți voi, „maeștri ai culturii"? Cu cei ce trudesc pe tărîmul culturii pentru a crea noi forme de viață, sau împotriva acestei forțe și în apărarea tagmei de spoliatori iresponsabili, tagmă ce a intrat în putrefacție, începînd de la cap, și care continuă să acționeze numai în virtutea inerției?"

Iată o întrebare care ridică în fața fiecărui intelectual răspunderile de seamă pe care le are în fața poporului său, iată argumente care explică adeziunea celor mai buni fii ai noroadelor la marea armată anti-războinică. Un volum de peste 700 de pagini, o frîntură doar din uriașa operă gorkiană, dar o frîntură care oglindește pe deplin valoarea ei excepțională, viabilitatea ei.

MIRCEA ANDREI

Festivalul filmului sovietic „Bulevardul principal"

De ce s-au luat la ceartă bunii prieteni, inginerul Beregovoi (N. Timofeev) și arhitectul (V. Balașov)? E la mijloc, ca de obicei, o femeie? Da și nu! E o femeie, frumoasa Vera (Alla Larionova), dar nu numai atît. Cei doi au descoperit cu uimire că au vederi concepții diferite despre viață, despre muncă, despre prietenie. Beregovoi înțelege să lupte în ciuda oricăror greutăți pentru realizarea proiectului lor iubit de a construi bulevardul principal al orașului dintr-un material nou, foarte rezistent și economic — stenolitul. De aici și titlul noului film sovietic care rulează pe ecranele cinematografelor „Magheru", „Infrățirea între popoare" și „1 Mai" din Capitală. Grițenko abandonează repede planurile acestea curajoase în favoarea unor combinații dubioase, dar care pot să-i asigure un trai mai îmbelșugat, un apartament nou, mașină și putința de a o curta pe Vera.

Ca de obicei, însă, adevărul triumfă. Beregovoi reușește să-și împlinească visul și își găsește mîngîierea într-o altă dragoste.

Conferința de presă a delegației sovietice

(Urmare din pag. 1-a)

A. P. Maresiev, Erou al Uniunii Sovietice, membru al Comitetului sovietic pentru apărarea păcii din U.R.S.S., a spus printre altele:

Nu este de loc ușor, cu atît mai mult cu cît sînt pentru prima oară în această țară, să vorbesc în cîteva minute despre impresiile mele din R.P.R.

Primul lucru care te uimește în această țară este minunatul, ospitalierul, harnicul popor romîn.

Aș vrea însă să împărtășesc impresiile mele, în primul rînd, despre întîlnirile pe care le-am avut nu numai la București, ci și în alte orașe: Cluj, Tg. Mureș, Sinaia. Cel mai mult am avut prilejul să mă întîlnesc cu minunatul tineret romîn. Intîlnirile noastre aveau un caracter prietenesc. Toate aceste întîlniri unde am vorbit de la inimă la inimă, au fost o demonstrație vie a prieteniei între poporul romîn și poporul sovietic, a minunatei prietenii între tineretul romîn și tineretul sovietic.

Sînt ferm convins că poporul romîn are în minunatul său tineret o excelentă generație a viitorului, o generație care este devotată patriei sale, poporului său, partidului său, că tineretul romîn va putea face față cu cinste sarcinilor mari care îi revin în construirea socialismului în patria sa.

E. K. Osipova, directoarea Școlii nr. 243 din Moscova, și-a împărtășit impresiile despre școlile din țara noastră, spunînd între altele:

Impresiile culese în cursul întîlnirilor cu foarte mulți profesori, părinți și elevi au fost dezvoltate și adîncite de consfătuirea consacrată problemei politehnizării învățămîntului, organizată de A.R.L.U.S. și Ministerul Invățămîntului.

E. K. Osipova a răspuns apoi întrebării cu privire la modul cum se realizează în U.R.S.S. unitatea dintre învățămîntul umanist și politehnic.

A luat apoi cuvîntul I. L. Andronikov, care a spus între altele:

In toate locurile pe care le-am vizitat am observat manifestarea unui înalt gust artistic.

Arta, bineînțeles, a avut și ea darul de a ne bucura extrem de mult. Este vorba de tablourile pictorilor romîni, de cultura muzicală și teatrală, de concertele artiștilor amatori la care am asistat la Cluj. Este o îmbinare a talentului cu o înaltă măiestrie.

Vorbind despre impresiile sale în legătură cu activitatea ARLUS-ului, G. Z. Ioanisian, director la VOKS a spus între altele:

Activitatea ARLUS-ului îmi este bine cunoscută deoarece între lucrătorii VOKS și ai ARLUS există o legătură vie, noi întreținem un contact permanent. Trebuie să spun că ne-am convins cu toții, cu proprii noștri ochi, că toate manifestările la care am asistat s-au desfășurat sub semnul strînsei prietenii dintre popoarele noastre.

In încheierea conferinței de presă, tov. Octav Livezeanu, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S., și tov. Traian Șelmaru, au mulțumit membrilor delegației pentru răspunsurile date reprezentanților presei.

(Agerpres)

Declarația împuternicitului extraordinar al guvernului grec P. Garufalias

Inainte de a părăsi țara noastră dl. P. Garufalias, împuternicit extraordinar al guvernului grec, deputat în parlamentul Greciei, a făcut următoarea declarație posturilor romînești de radio:

Sînt fericit că am avut ocazia să vizitez frumoasa dv. țară și regret în mod sincer faptul că șederea mea a fost extrem de scurtă. Am rămas încîntat de București, cu grădinile sale verzi, cu lacurile sale și cu clădirile sale excelente. Am avut ocazia să vizitez schelele și rafinăriile din Ploești și am apreciat organizarea, ca și modernizarea lor rapidă după distrugerile războiului.

Intre popoarele romîn și grec există o simpatie veche și trainică, și faptul că reluarea relațiilor diplomatice între cele două țări va da ocazia pentru dezvoltarea de relații mai strînse, în deosebi economice, constituie un eveniment fericit. Sînt convins că domnul ministru al Comerțului Exterior va face tot posibilul pentru extinderea schimburilor între cele două țări.

Plec cu un sentiment de deplină satisfacție în legătură cu convorbirile mele oficiale și din șederea mea scurtă am cea mai plăcută amintire, care se datorește și primirii prietenești și cordiale pe care mi-au rezervat-o cercurile oficiale romînești și pentru care exprim caldele mele felicitări.

Voi fi fericit dacă mi se va da în viitor ocazia să vizitez din nou frumoasa Romînie pentru a-mi crea o idee clară în legătură cu intensa sa dezvoltare industrială.

Calificarea pe șantierele tineretului

Pe urmele primilor 2000

(Urmare din pag. 1-a)

dierilor la cursuri este cea dorită. Dintre tinerii care s-au înscris la școala de calificare de la tunel-intrare, unii nu vin regulat la cursuri. E cazul să relevăm însă și alt aspect. Unii șefi de echipe, așa cum e cazul tovarășilor Constantin Sirghie și Petru Crișan (de la tunel-ieșire) nu respectă timpul afectat orelor de școală.

Ce e drept mai rar, se întîmplă și altceva. Uneori, în zilele cînd sînt cursuri la școala de calificare, comitetele U.T.M. planifică totuși diferite activități.

Lanțul slăbiciunilor nu se oprește aici. Te aștepți să găsești la școala de calificare o bibliotecă cu manualele de specialitate necesare. La tunel-ieșire nu există acest lucru. Biblioteca de aici constituie o „problemă".

Intre comitetele U.T.M. de la tunel-intrare și tunel-ieșire și conducerea școlilor de calificare ar trebui să existe o mai strînsă colaborare. Calificarea brigadierilor trebuie să stea mai mult și în atenția conducerilor administrative ale șantierelor.

Pe șantier vin și mulți tineri calificați. Față de ei nu există preocuparea de a fi repartizați — în măsura posibilităților ce le oferă șantierul — în meseriile respective. Nu ne putem plînge că pentru aceștia nu au existat promisiuni din partea conducerii șantierului. S-au făcut chiar și statistici pe meserii, la insistențele direcției generale a hidrocentralei. La ce au folosit însă aceste statistici cînd situația e aceeași ca la început?

Trebuie spus că nu totdeauna, după absolvirea școlilor de calificare, există preocuparea ca tinerii să fie încadrați conform legii. Sînt cazuri cînd acest lucru e lăsat numai la aprecierea șefilor de echipe. Și se găsesc elemente ca Ilie Vasilovschi, care preferă să le „stingă" cu cîteva sute de lei dacă vrei să-și ridici încadrarea.

Concluzia asupra felului cum a fost privită calificarea brigadierilor reiese și din faptul că Comitetul U.T.M. Bicaz nu a analizat pînă acum în plenarele sale această problemă. Frumoasele realizări dar și inadmisibilele lipsuri. Nici acum nu-i tîrziu.

În căutarea „locului nimerit"

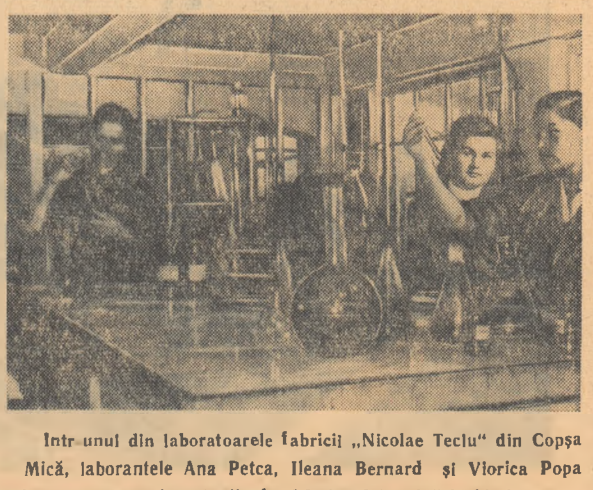
(Urmare din pag. 1-a)

țească numeroase cunoștințe practice.

Cine poartă răspunderea pentru lipsa de grijă față de calificarea tinerilor? In primul rînd, conducerea șantierului — inginer șef I. Duagi — care a „organizat" cursul de betoniști, dar fără a-i asigura punctul de lucru. Din păcate și comandamentul brigadierilor a lăsat lucrurile să se „aranjeze" de la sine.

Pe șantierul de aducțiune a apei Prut-Iași mai funcționează un curs de calificare pentru sudură autogenă. Acesta a fost mai bine organizat și de aceea a dat rezultate bune. Elevilor brigadieri conducerea Trustului 14 Construcții nu le-a asigurat însă echipamentul de protecție. Pe șantier se mai simte nevoia cizmelor de cauciuc.

Poate acestea-s mărunțișuri? Nu credem.

Intr-unul din laboratoarele fabricii „Nicolae Teclu" din Copșa Mică, laborantele Ana Petca, Ileana Bernard și Viorica Popa lucrează cu multă atenție la diferite determinări chimice.

Foto: AGERPRES

NU SE POT OARE REZOLVA?

Scurt interviu

Socotind că anul agricol, spre deosebire de cel calendaristic, se termină odată cu recoltarea culturilor tîrzii, am găsit oportun să aducem la cunoștința organelor în drept cîteva probleme ivite într-o discuție avută cu tov. *Dan Alexandru* directorul G. A. S. Satulung, raionul Șomcuta Mare, regiunea Baia Mare.

INTREBARE: Care sînt cauzele care au frînat scăderea prețului de cost al produselor și a căror rezolvare nu depinde numai de conducerea gospodăriei?

RASPUNS: Pămîntul G.A.S. Satulung e răsfirat în două raioane. Avem trupuri de pămînt cum sînt cele din satele Mîrău, Cioara și altele, situate la o distanță de 80—90 km. depărtare de sediul gospodăriei. Exploatarea pămînturilor îndepărtate implică cheltuieli excesive la transportul tractoarelor, combustibilului, îngrășămintelor chimice, recoltei etc.

INTREBARE: Cum s-ar putea evita această risipă?

RASPUNS: Prin transferarea corpurilor respective de pămînt la G.A.S. Zalău, al cărei sediu se află la o depărtare de numai 17 km. Singurul criteriu care justifică formal situația existentă îl constituie delimitarea regională: G.A.S. Zalău se află în regiunea Cluj, iar pămînturile în cauză aparțin regiunii Baia Mare.

INTREBARE: Mai sînt și alte cauze?

RASPUNS: Da. G.A.S. Satulung a preluat de mai mulți ani, conform decretului 83, unele clădiri pentru care plătim anual un amortisment în valoare de 450.000 lei.

O parte din clădiri au fost preluate doar pe hîrtie, fiindcă de fapt unele erau ruini (case părăsite, fără acoperișuri, cu ziduri dărîmate) și între timp s-au dărîmat, iar altele au fost și sînt folosite de diferite instituții (G.A.C. Șomcuta, Miliția Șomcuta, C.R.R. Satulung ș.a.) care nu contribuie cu nici un ban la achitarea amortismentului anual. Cei 450.000 lei plătiți pentru clădiri sînt o adevărată povară care influențează desigur creșterea prețului de cost.

Propun să se instituie o comisie competentă care să cerceteze pe teren situația și pe baza constatărilor făcute organele financiare să efectueze reducerile cuvenite.

INTREBARE: In legătură directă cu productivitatea pămîntului, ce greutăți întîmpinați?

RASPUNS: In a doua perioadă a lunii decembrie 1955 am primit ca sarcină de supraplan însămînțarea cu grîu a unei mari suprafețe de pămînt. Insămînțările executate la începutul lunii ianuarie, în pămînt înghețat, au dat rezultate doar în proporție de 50 la sută.

Livezile gospodăriei noastre din satul Hideaga, raionul Șomcuta Mare, se învecinează cu pădurile ocolului silvic Șomcuta. Astă primăvară deși pădurea a fost invadată de Limantria, nu s-au luat măsurile necesare pentru distrugerea și izolarea paraziților. Pentru a înlătura primejdia, noi am executat stropiri cu insecticide într-o perioadă de plină fecundație a pomilor ceea ce a influențat defavorabil asupra productivității.

★

Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat cunoaște lipsurile menționate mai sus? Ce-a prevăzut pentru remedierea lor?

D. PAUL

Bulevardierii de la cinematograful „Timpuri Noi"

Cinematograful „Timpuri Noi" oferă publicului bucureștean nenumărate filme artistice de scurt metraj, de popularizare a științei, jurnale de actualități și filme de păpuși pentru copii, din cele mai variate, cu un conținut educativ și ilustrativ. Tinerii, în număr destul de mare, vizionează aceste spectacole cu interes. Aci spectacolele au loc între ora 10 dimineața și 22, în continuare, iar durata unui spectacol este în medie o oră și jumătate.

Vrem să ne referim în aceste rînduri la cele ce se întîmplă din pricina unor tineri cunoscuți sub numele de „bulevardieri", care uită că se găsesc într-un locaș de cultură și își fac pur și simplu de cap în timpul spectacolelor. Locurile lor preferate în sala cinematografului sînt culoarele laterale și în special fundul sălii. De multe ori sînt atît de mulți, încît blochează complect intrarea. In același timp foarte multe scaune, chiar rînduri întregi, nu sînt ocupate. Acești tineri „bulevardieri" sînt mereu în căutarea unor noi „cunoștințe". Dacă ai curajul să rezisți în continuarea spectacolului, vei vedea cum acești tineri se așează și se ridică de pe scaune, cu fiecare „ocazie" nou ivită. Atunci cînd nu le „merge" se refugiază plouați, dar cu speranțe, în fundul sălii, pîndind un nou prilej. Din această pricină sala este într-un continuu freamăt. Scîrție podeaua, scîrție scaunele, la balcon se fumează, se discută cu voce tare, ușile se deschid larg și în același timp sala este inundată de lumina zilei, pe scara de serviciu se circulă intens, nu lipsește desigur ronțăitul semințelor... Spectacolele cinematografului „Timpuri Noi" sînt vizionate de acești tineri „bulevardieri" de mai multe ori într-o singură zi. Uneori își petrec o după amiază întreagă și toată seara în sala cinematografului în lipsă de alte preocupări. Alții își au orele lor zilnice. Pentru a împiedica pe acești bulevardiști să-și mai facă de cap într-un locaș de cultură, se impune ca forurile în drept să ia de urgență măsurile cele mai severe pentru ca și la cinematograful „Timpuri Noi" spectacolele să poată fi vizionate în condiții civilizate.

G. IONESCU

DE CE?

...conducerea întreprinderii de transporturi comunale Deva nu planifică orarul cursei Deva-Simeria în așa fel ca fiii țăranilor muncitori care locuiesc în comunele apropiate și învață în Deva să poată folosi autobuzele fără a mai aștepta ore întregi în stație?

Corespondent
N. HARALAMBIE

...sălile de așteptare din gara Petroșani sînt prost îngrijite și neamenajate pentru iarna care bate la ușă?

Corespondent,
C-TIN IONESCU

...la magazinul universal din orașul Constanța nu se ambalează mărfurile vîndute?

Corespondent,
ANTON CONSTANTIN

Ț.D.N.A. (Sofia) — Dinamo, azi la Sofia

Astăzi, duminică 21 octombrie de pe stadionul „Vasil Levski" din Sofia se va transmite în întregime la radio întîlnirea internațională de fotbal dintre echipele Ț.D.N.A. Sofia și Dinamo București, contînd pentru optimile de finală ale „Cupei campionilor europeni". Transmisia va începe la ora 15,30 pe programul I.

SPECTACOLE

CINEMATOGRAFE: Patria: Artistă cu orice preț; Republica (Cinemascop): Tosca, complectare: 20 minute sub apa mării; Magheru, Infrățirea între popoare, 1 Mai: Bulevardul principal, complectare: In slujba vieții: V. Alecsandri, Miorița: Salonul nr. 9; București, Al. Sahia: Afacerea Protar, complectare: Fetița mincinoasă: I. C. Frimu, Libertății: Dosarul 306; Maxim Gorki: Un artist al poporului; ...și Ilie face sport; Gelozia bat-o vina; Timpuri Noi: La mare înălțime; S-a făcut dreptate; De-a lungul rîului Isk; Cultural: Hazen și Glamila; Al Popov, Arta: Urme pe zăpadă; Lumina, Grivița, Munca: Drum neliniștit; Central: Un pahar cu bere; Victoria: Recunoaștere pe fluviul Ian-Tzî; Doina: Rio Escondido; Tineretului: Căpitan la 15 ani; Gh. Doja, Volga: Evadații: Vasile Roaită: Incercarea fidelității; Unirea: Micul lustragiu: C. David: Mama; Moșilor: Fum în pădure și Maeștrii baletului gruzin.

Sosirea în R. P. F. Iugoslavia a delegației Guvernului R. P. R. și a P. M. R.

(Urmare din pag. 1-a)

inimă pentru primirea prietenească și a urat succes celor prezenți în activitatea lor. „Să înflorească localitatea dvs., să înflorească R.P.F. Iugoslavia" a spus în încheiere tovarășul Gheorghiu-Dej.

Numeroși pionieri și locuitori ai Vîrșețului oferă buchete de flori membrilor delegației romîne. În gară răsună puternice urale pentru prietenia frățească romîno-iugoslavă.

Membrii delegației romîne, însoțiți de personalitățile oficiale iugoslave, părăsesc apoi Vîrșețul, îndreptîndu-se spre Belgrad. Prin toate localitățile, mici și mari, aflate de-a lungul liniei ferate spre Belgrad, populația iese să întîmpine delegația romînă. În gările Alibunar și Bancevo, unde trenul oficial a avut oprire, locuitorii acestor localități au primit cu flori brațele membrilor delegației romîne.

La ora 15, ora Belgradului, delegația guvernului Republicii Populare Romîne și a Partidului Muncitoresc Romîn a sosit în capitala Republicii Populare Federative Iugoslavia.

Gara Belgrad era pavoazată festiv cu drapelele de stat ale Republicii Populare Romîne și R.P.F. Iugoslavia.

În întîmpinarea delegației romîne pe peronul gării se aflau tovarășii **Iosip Broz-Tito**, președintele R.P.F. Iugoslavia, cu soția, **Mose Pjade**, președintele Scupșcinei populare federative a R.P.F. Iugoslavia, **Edward Kardelj, Alexandr Rankovici, Svetozar Vukmanovici** și **Rodoliub Ciolakovici**, vicepreședinți ai Vecei Executive Federative a R.P.F. Iugoslavia, **Ivan Goșniac**, secretar de stat pentru problemele Apărării Naționale, **Kocea Popovici**, secretar de stat pentru Afacerile Externe, **Miloș Minici**, președintele Comitetului Popular al orașului Belgrad, membri ai Vecei Executive Federative, ai Consiliului Scupșcinei federative a R.P.F. Iugoslavia, generali și ofițeri superiori ai Armatei Populare Iugoslave, conducători ai organizațiilor obștești, conducători ai instituțiilor centrale.

Sînt prezenți membrii ambasadei R.P.R. la Belgrad.

Festivitatea primirii a fost urmărită de un mare număr de ziariști iugoslavi și străini, fotoreporteri și operatori cinematografici.

Pe peron se afla aliniată o gardă de onoare, cu muzică și drapel.

Din tren coboară tovarășii **Gheorghe Gheorghiu-Dej**, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R., conducătorul delegației romîne, **Chivu Stoica**, președintele Consiliului de Miniștri, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., **Petre Borilă**, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., **Leonte Răutu**, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., **Alexandru Bîrlădeanu**, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, membru al C.C. al P.M.R., **Grigore Preoteasa**, ministrul Afacerilor Externe, membru al C.C. al P.M.R.

Din tren coboară de asemenea **Petre Costache**, director general al Treburilor Consiliului de Miniștri, **Voicu Ștefan**, membru supleant al C.C. al P.M.R., **Mauriciu Novac**, locțiitor al ministrului Comerțului Exterior, ing. **Popa Stoica**, locțiitor al ministrului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice, ing. **Simion Zeiger**, vicepreședinte al Comitetului de stat al Planificării, **Evghenie Tănase** locțiitor al ministrului Afacerilor Interne și alți activiști de stat și de partid care însoțesc delegația.

Președintele Tito, strînge călduros mîna tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, conducătorul delegației romîne, tovarășului Chivu Stoica, și celorlalți membri ai delegației romîne. Delegația romînă se întreține cordial timp de cîteva momente cu conducătorii iugoslavi.

Garda de onoare prezintă onorul. Sînt intonate imnurile de stat ale R.P.R. și R.P.F. Iugoslavia.

Tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej și Chivu Stoica, însoțiți de președintele Tito primesc raportul comandantului gărzii și o trec apoi în revistă.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej salută pe ostași în limba sîrbă: „Drugovi voiniți, zdravo" (Bună ziua, tovarăși ostași).

Președintele Tito prezintă apoi tovarășilor Gheorghe Gheorghiu-Dej și Chivu Stoica pe personalitățile oficiale prezente.

Un grup de copii și tineri, fii ai eroilor naționali ai poporului iugoslav, căzuți în războiul pentru eliberarea patriei, oferă flori membrilor delegației.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej se apropie de microfon și rostește o cuvîntare de salut.

Cuvîntarea de salut rostită de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în gara Belgrad

(Urmare din pag. 1-a)

mîn și a Partidului Muncitoresc Romîn, cu prilejul întîlnirii tovarășului Tito cu populația Capitalei noastre, precum și a vizitării de către delegația iugoslavă a altor localități din Romînia, poporul romîn a exprimat călduros prietenia lui sinceră față de poporul frate iugoslav și aprobarea deplină a politicii guvernului nostru de dezvoltare a prieteniei între Republica Populară Romînă și Republica Populară Federativă Iugoslavia.

După discuțiile fructuoase care s-au purtat la București într-o atmosferă de sinceritate și cordialitate tovărășească, delegația Partidului Muncitoresc Romîn și a guvernului Republicii Populare Romîne vine acum la Belgrad răspunzînd invitației prietenești făcute de Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia și de guvernul R.P.F. Iugoslavia.

Delegația noastră sosește în capitala țării voastre în ziua celei de a 12-a aniversări a eliberării Belgradului de cotropirea fascistă în anii celui de al doilea război mondial. Cu acest prilej, aducem calde felicitări oamenilor muncii din Belgrad, în munca lor de dezvoltare a frumoasei capitale a Iugoslaviei populare.

Această dată memorabilă ne evocă jertfele eroicei populații a Belgradului, viteijlor ostași ai Armatei Populare de Eliberare a Iugoslaviei și ai armatei sovietice, care și-au vărsat sîngele pentru zdrobirea fascismului și eliberarea popoarelor. Neuitată va rămîne amintirea celor ce și-au dat viața în această nobilă luptă!

Primirea călduroasă pe care ne-o faceți este expresia relațiilor de prietenie între popoarele noastre, care au un fundament de nezdruncinat — orînduirea socială în care puterea aparține oamenilor muncii și comunitatea țelurilor construirii socialismului, a cărei cale ne este luminată de măreața învățătură marxist-leninistă. Aceste bunuri comune, scumpe popoarelor noastre, reprezintă chezășia dezvoltării continue a legăturilor de prietenie și a colaborării între R.P.R. și R.P.F. Iugoslavia.

Popoarele țărilor democrate au promovat pe arena internațională un nou tip de relații bazate pe principiile suveranității, integrității teritoriale, egalității în drepturi, respectării reciproce și neamestecului în treburile interne ale altor state. Popoarele acestor țări într-ajutorîndu-se tovărășește își consacră eforturile făuririi propriei lor bunestări, fiind vital interesate în slăbirea continuă a încordării internaționale, în statornicirea unei păci trainice în lume. Ele înfăptuiesc o politică de prietenie și colaborare cu toate popoarele, de coexistență pașnică și de dezvoltare a relațiilor economice și schimburilor culturale cu toate statele, fără deosebire de natura orînduirii lor sociale.

Dragi tovarăși,

Declarația iugoslavo-romînă de la București a evidențiat o comunitate de vederi între guvernele romîn și iugoslav în principalele probleme ale vieții internaționale și apărării păcii, în problemele privind colaborarea economică, culturală și tehnico-științifică dintre cele două țări.

Pentru opera de construire a socialismului are o mare însemnătate schimbul de experiență între partidele noastre, în cadrul căruia fiecare partid își poate aduce propria sa contribuție și studierea reciprocă a experienței acumulate. Noi vedem în aceasta o parte integrantă a colaborării internaționaliste dintre partidele comuniste și muncitorești, în interesul dezvoltării și consolidării forțelor progresului și păcii în lumea întreagă.

Sîntem bucuroși că vom avea prilejul să luăm cunoștință nemijlocit de realizările poporului frate iugoslav, să studiem experiența sa și să-i împărtășim tot ce-l poate interesa din experiența noastră.

Exprim aici convingerea delegației noastre și prin ea a întregului popor romîn, că rezultatele convorbirilor pe care le vom purta cu conducătorii dv. vor contribui la continua dezvoltare a prieteniei și colaborării dintre cele două popoare.

Trăiască prietenia frățească dintre poporul romîn și popoarele Iugoslaviei!

Trăiască popoarele Iugoslaviei, Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia și guvernul R.P.F. Iugoslavia!

Trăiască pacea în lumea întreagă! **(Aplauze furtunoase).**

Membrii delegației romîne însoțiți de conducătorii iugoslavi se îndreaptă apoi spre ieșirea principală a gării Belgrad.

În marea piață a gării, mii și mii de locuitori ai Belgradului salută cu însuflețire pe membrii delegației romîne și pe conducătorii iugoslavi. Tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica și ceilalți membri ai delegației răspund aclamațiilor mulțimii.

Tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej și Iosip Broz-Tito iau loc într-o mașină deschisă. În următoarea mașină iau loc tovarășii Chivu Stoica și Edward Kardelj.

Belgradul are un aspect de sărbătoare. Pe clădirile oficiale ale Capitalei, pe locuințele particulare ca și pe arterele principale ale orașului flutură în bătaia soarelui flamurile înfrățite ale drapelelor romîne și iugoslave. „Bun venit, oaspeți dragi din Republica Populară Romînă", „Trăiască prietenia și colaborarea dintre poporul romîn și poporul iugoslav" este scris pe pancartele așezate pretutindeni.

Convoiul de mașini se îndreaptă spre palatul Dedinje, reședința pusă la dispoziția delegației romîne. Pe întreg traseul de-a lungul a mai mulți kilometri, populația Belgradului salută călduros pe oaspeții romîni. Numeroși copii flutură stegulețe romînești și iugoslave, oamenii fac semne prietenești membrilor delegației romîne și conducătorilor iugoslavi care-i însoțesc.

Depunerea unei coroane la Monumentul Eroului Necunoscut

BELGRAD 20 (Agerpres). — În cursul după-amiezii membrii delegației guvernului Republicii Populare Romîne și a Partidului Muncitoresc Romîn au depus o coroană de flori la Monumentul Eroului Necunoscut de pe muntele Avala din apropierea Belgradului.

Membrii delegației urcă treptele spre impunătorul monument închinat eroilor poporului iugoslav, operă a marelui sculptor iugoslav Mestrovici. În numele delegației, tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej și Chivu Stoica depun o coroană de flori. Pe panglicile coroanei sînt scrise cuvintele: „Eroilor iugoslavi căzuți pentru independența patriei lor, pentru eliberarea de sub jugul fascist, din partea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a guvernului Republicii Populare Romîne".

Cei prezenți păstrează un moment de reculegere, sînt intonate imnurile de stat ale R.P.R. și R.P.F. Iugoslavia.

Membrii delegației romîne semnează apoi în Cartea Memorială ce se află în incinta monumentului. General locotenent Savo Dîrlievici, care în anii războiului antihitlerist a condus lupta de partizani în această regiune, vorbește membrilor delegației romîne despre lupta de eliberare a Capitalei Iugoslaviei.

★

Seara, președintele Iosip Broz-Tito a oferit la Palatul Alb o masă intimă în cinstea membrilor delegației guvernului Republicii Populare Romîne și a Partidului Muncitoresc Romîn.

La Varșovia

Convorbiri între o delegație a C.C. a P. C. U. S. și Biroul Politic al C.C. al P. M. U. P.

VARȘOVIA 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 19 octombrie a sosit la Varșovia o delegație a C.C. al P.C.U.S. pentru a discuta cu Biroul Politic al C.C. al P.M.U.P. problemele actuale care interesează cele două partide. Din delegația C.C. al P.C.U.S. fac parte tovarășii N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, membri ai Prezidiului C.C. al P.C.U.S.

Din partea polonă la convorbiri au participat E. Gierek, W. Dworakowski, A. Zawadski, R. Zembrowski, Z. Nowak, R. Nowak, C. Ochab, A. Rapaki, K. Rokossowski, F. Juzwiak, J. Cyrankiewicz, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P.; S. Jendrychowski, E. Stawinski, C. Chelchowski, membri supleanți ai Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P. La convorbiri a participat tov. W. Gomulka.

Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă de sinceritate partinică și prietenească. S-a stabilit că în viitorul cel mai apropiat o delegație a Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P. va pleca la Moscova pentru a discuta cu Prezidiul C.C. al P.C.U.S. problemele actuale ale relațiilor politice și economice dintre Republica Populară Polonă și Uniunea Sovietică, precum și pentru întărirea continuă a prieteniei și colaborării frățești între Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Partidul Muncitoresc Unit Polonez.

★

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 20 octombrie s-au înapoiat la Moscova, venind din Varșovia, tovarășii N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, membri ai Prezidiului C.C. al P.C.U.S.

Un mesaj a lui N. A. Bulganin către D. Eisenhower

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 19 octombrie A. M. Ladovski, însărcinatul cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. în S.U.A. l-a vizitat pe secretarul de stat al S.U.A., J. F. Dulles, căruia i-a remis un mesaj al președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. N. A. Bulganin, către președintele S.U.A., Dwight D. Eisenhower.

Mesajul se referă la problema armei atomice și, în special, la experiențele cu această armă.

Lucrările Consiliului de Securitate

NEW YORK 20 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunțat, la 19 octombrie, Consiliul de Securitate a trecut la examinarea plîngerii Iordaniei împotriva recentelor acțiuni agresive ale Israelului și, îndeosebi, în legătură cu atacul din 25 septembrie și 10 octombrie al forțelor armate israeliene împotriva localităților de frontieră din Iordania.

Cu aceasta ședința Consiliului de Securitate a luat sfîrșit. Consiliul de Securitate va continua examinarea plîngerii Iordaniei la începutul săptămînii viitoare. Consiliul va examina de asemenea plîngerea Israelului împotriva Iordaniei inclusă pe ordinea de zi a Consiliului de Securitate în baza scrisorii din 17 octombrie a delegației Israelului.

În 24 de ore

MOSCOVA. — La 20 octombrie au părăsit Moscova, plecind cu avionul la Stockholm, Ițiro Hatoyama, primul ministru al Japoniei, împreună cu soția și persoanele care îl însoțesc.

PORT SAID. — După cum relatează agenția Reuter, administrația egipteană a Canalului de Suez a anunțat că în ziua de 19 octombrie au trecut prin Canalul de Suez în total 39 de vase.

AMMAN. — La 21 octombrie vor avea loc în Iordania alegeri parlamentare. Importanța acestor alegeri rezidă în faptul că noul parlament va avea de hotărît dacă Iordania va mai menține tratatul cu Anglia sau va rupe cu totul legăturile cu occidentul, integrîndu-se în blocul țărilor arabe.

MOSCOVA. — La 19 octombrie s-a încheiat la Moscova în Marele Palat al Kremlinului Consfătuirea unională a raționalizatorilor, inventatorilor și inovatorilor în producție.

WASHINGTON. — Departamentul marinei a anunțat că un avion american „Neptun" s-a prăbușit la 18 octombrie deasupra Antarcticei. Avionul prăbușit făcea parte dintr-un grup de șapte avioane care zburau din Noua Zeelandă spre baza americană de la Momurdo Sound, din Antarctica, transportînd o parte din personalul expediției antarctice americane conduse de contraamiralul George Dufek.

COMENTARIUL zilei

Normalizarea relațiilor sovieto-japoneze

Uniunea Sovietică și Japonia au hotărît vineri să pună capăt stării de război dintre ele și să pășească pe calea restabilirii păcii și a relațiilor prietenești de bună vecinătate. Această hotărîre a fost anunțată la Moscova într-o declarație comună, elaborată la capătul unor tratative îndelungate, purtate în faza lor finală — scurtă, dar fructuoasă — la nivelul cel mai înalt.

Cele două părți au declarat că în relațiile lor se vor călăuzi după principiile Cartei O.N.U. Este demn de semnalat referirea expresă la articolul 2 al Cartei care prevede soluționarea litigiilor internaționale prin mijloace pașnice și abținerea de la amenințări cu forța sau folosirea ei.

Prin declarația comună sovieto-japoneză sînt reglementate: problema reparațiilor, a pescuitului, a insulelor Habomai și Sikotan. De asemenea s-a hotărît începerea în termenul cel mai scurt posibil a unor tratative cu privire la încheierea unor tratate sau convenții pentru a pune pe o bază trainică și prietenească relațiile în domeniul comerțului, navigației comerciale precum și alte relații comerciale. Problemei dezvoltării comerțului sovieto-japonez, precum și celei a acordării reciproce a regimului națiunii celei mai favorizate le este consacrat un Protocol care a fost semnat odată cu declarația.

În actualele condiții internaționale normalizarea relațiilor sovieto-japoneze se înscrie ca un eveniment de o însemnătate deosebită.

S-a pus capăt stării de război; tratatul de pace nu a fost însă încheiat și tratativele cu privire la încheierea lui urmează să fie continuate. Ele vor fi însă continuate pe o bază mult mai bună decît pînă acum.

Conducătorii celor două țări au subliniat în cuvîntările rostite la o recepție la Moscova importanța încheierii cu succes a tratativelor sovieto-japoneze. Președintele Consiliului de miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, a spus că: „semnarea declarației comune care oglindește dorința și năzuința popoarelor Uniunii Sovietice și Japoniei de a trăi în pace și prietenie are o mare însemnătate istorică". El a adăugat că cele două delegații guvernamentale au depus mari eforturi pentru succesul tratativelor care s-au desfășurat într-o atmosferă de înțelegere și colaborare, prilejuind un schimb larg și sincer de păreri. N. A. Bulganin a caracterizat protocolul cu privire la dezvoltarea comerțului și acordarea reciprocă a clauzei națiunii celei mai favorizate drept „primul rezultat practic al restabilirii relațiilor diplomatice normale" între cele două țări. El a asigurat pe partenerii japonezi la tratative că guvernul sovietic va contribui prin toate mijloacele la dezvoltarea unor relații sovieto-japoneze strînse și multilaterale. La rîndul său premierul japonez Hatoyama și-a exprimat satisfacția pentru semnarea documentelor menționate. „Începînd de la 12 septembrie 1951 și în deosebi după formarea cabinetului meu în 1954 — a spus el — m-am pronunțat într-una pentru normalizarea relațiilor dintre Japonia și Uniunea Sovietică". Japonia — a afirmat premierul Hatoyama — va reveni acum cu totul în familia internațională și va putea să contribuie și mai mult la întărirea păcii, „fapt pe care — a declarat el — atît eu cît și întregul popor japonez îl salutăm cu o mare satisfacție".

Pentru Japonia normalizarea relațiilor cu Uniunea Sovietică are o mare însemnătate: Japonia iese din starea de izolare internațională în care s-a aflat datorită unei politici cunoscute de subordonare față de Statele Unite; guvernul din Tokio se bucură de sprijinul — stipulat în declarație — al U.R.S.S. în vederea admiterii ei în O.N.U.; acestei mari țări din Extremul Orient i se deschid largi perspective de normalizare a relațiilor cu Republica Populară Chineză și cu alte țări socialiste.

Primele ecouri la declarația sovieto-japoneză, transmise de agențiile de presă în după-amiaza zilei de sîmbătă, arată interesul și aprobarea cu care ele au fost primite de cercuri largi ale opiniei publice din numeroase țări.

Pe marginea tratativelor încheiate cu succes între U.R.S.S. și Japonia cred că cel mai nimerit este să se sublinieze încăodată utilitatea contactelor personale la nivel înalt între reprezentanții diferitelor țări și mai ales necesitatea rezolvării tuturor problemelor internaționale pe calea tratativelor duse cu răbdare, bunăvoință și înțelepciune politică.

PETRE MACOVEANU

Uzina de automobile din Maribor produce autobuse moderne

Brigăzile de muncă ale tineretului iugoslav

Tineretul iugoslav, însuflețit de exemplul constructorilor liniilor Brecico-Banovici, Șamaț-Saraievo, autostrăzii Belgrad—Zagreb participă cu entuziasm în brigăzile de muncă ale tineretului. Astfel, de la 15 iunie la 15 septembrie 3.000 de tineri au participat în trei schimburi la lucrările de reglementare a cursului riului Cerna din Macedonia. În afară de aceștia, acolo au lucrat și cîteva brigăzi din Serbia. În urma desecării mlaștinilor au fost valorificate 186.000 de hectare de pămînt.

Tineretul iugoslav a fost și va fi totdeauna în primele rînduri ale constructorilor țării.

În primăvara aceasta, în toate regiunile Iugoslaviei a reînceput mișcarea brigăzilor de muncă ale tineretului. Cea de a zecea aniversare a acestei mișcări a fost sărbătorită prin concursuri și întruniri la care s-au întîlnit din nou veteranii acțiunilor de muncă. Cu acest prilej, tinerii au povestit amintiri despre anii de neuitat ai construcțiilor de după război și și-au exprimat recunoștința față de tineretul iugoslav pentru eroismul în muncă de care a dat dovadă, participînd la construirea țării. 1 aprilie, ziua în care a început construirea liniei de cale ferată Brecico-Banovici, prima linie de cale ferată construită de tineret, a fost proclamată „Ziua brigăzilor de muncă", care de acum înainte va fi sărbătorită în fiecare an în amintirea mișcării brigadierilor, tinerilor constructori voluntari ai Iugoslaviei noi.

TRADIȚIA MĂREȚELOR ZILE ALE REVOLUȚIEI POPULARE

Construirea liniei de cale ferată Brecico-Banovici a fost prima mare acțiune de muncă unită a tineretului. Ea nu a marcat însă începutul mișcării brigăzilor de muncă ale tineretului. Această mișcare a luat naștere în timpul războiului de eliberare națională, în zilele mărețe ale revoluției populare. În august 1942, din inițiativa Uniunii Tineretului Comunist din Iugoslavia a luat ființă după modelul unităților de partizani, prima brigadă din Sanici, în care au intrat sute de tineri și tinere care făceau parte din brigăzile de luptă. Această glorioasă brigadă și-a îndeplinit sarcina grea de a strînge în timpul nopții, recolta din roditoarea vale Sanici în vederea aprovizionării armatei de eliberare națională în sectorul operativ din Craina.

Numeroși veterani ai acțiunilor de muncă au păstrat amintiri scumpe despre evenimentele de neuitat trăite pe șantierele de muncă ale tineretului, unde în primul an de după război au lucrat la tăierea lemnelor pentru populația din marile orașe eliberate, la însămînțările din Voevodina, la culesul porumbului, la repararea liniei de cale ferată, lungă de 330 km. din Slovenia, Bania și Lika, la transportarea griului cu spinarea de la Ujice în regiunile devastate din Sangeac în saci de cîte 80 de kg., la îndeplinirea în masă a angajamentelor colective de refacere a drumurilor, podurilor, spitalelor distruse în timpul războiului.

Bazîndu-se pe extinderea mișcării brigăzilor de muncă ale tineretului, Comitetul Central al Uniunii Tineretului Antifascist din Iugoslavia a propus statului și organelor economice să încredințeze tineretului sarcina de a construi gratuit prin muncă voluntară un nou mare obiectiv.

Propunerea a fost acceptată: Comitetul Central al Uniunii a chemat tineretul iugoslav să participe la construirea liniei de cale ferată Brecico—Banovici. Primele săptămîni efectuate pe viitorul traseu al liniei de cale ferată a tineretului lîngă mica fabrică de spirt din Brecico, la 1 aprilie 1946, au constituit începutul unei lupte încordate a tineretului pentru reconstruirea țării.

MARI OBIECTIVE

Linia de cale ferată Brecico—Banovici a constituit un exemplu în ce privește ritmul și proporțiile construcțiilor socialiste. Această linie de cale ferată a fost construită într-un timp record pentru condițiile de atunci. Punerea în circulație la 7 Noiembrie 1946 a primului tren pe linia Brecico—Banovici a însemnat de fapt îndeplinirea sarcinii cu trei săptămîni înainte de termenul prevăzut de angajamentul luat. Peste 60.000 de tineri și tinere au participat la construirea acestei linii de cale ferată, lungă de 90 km.

Linia de cale ferată Șamaț-Saraievo este al doilea mare șantier al tineretului iugoslav. Prin volumul lucrărilor de construcție, el este aproape de patru ori mai mare decît primul și lungimea căii ferate este cam de trei ori mai mare decît a liniei de cale ferată Brecico-Banovici.

În afară de caracteristicile comune ale acțiunilor de muncă, această linie de cale ferată are ceva specific, este o linie de cale ferată construită „în ritm de uragan". Chiar după o scurtă vizită pe acest traseu, pleci cu sentimentul că ai văzut lupta gigantică cu ploile și vîntul a sute de mii de constructori, o luptă dinamică și într-un ritm uimitor, luptă plină de abnegație pentru respectarea termenului.

Construcția liniei de cale ferată Șamaț-Saraievo a durat de la 1 aprilie la 15 noiembrie 1947. A fost un mare succes. La construcție au participat 211.130 de tineri constructori.

Autostrada „Frăție-unitate" este un alt șantier al tineretului. La autostrada „Frăție-unitate" au lucrat cel mai mare număr de constructori. Este acțiunea cea mai de masă organizată de tineretul iugoslav. Traseul de la Belgrad la Zagreb are o lungime de 381 km. Timp de trei ani s-a dus aci o luptă continuă de zi și noapte împotriva mlaștinilor, pădurilor, apelor care se revărsau, ploilor, gerurilor și arșiței. La lucrările de construcție au participat 319.155 de tineri constructori, care au fost martori a nenumărate și entuziaste victorii în muncă.

Autostrada are o importanță deosebită. Ea este numai cu 5% mai lungă decît linia aeriană Belgrad-Zagreb, iar călătoria pe această magistrală costă cu 40% mai ieftin.

Acestea sînt cele mai mari acțiuni de muncă ale tineretului popular iugoslav. Există însă și nenumărate alte acțiuni mai mici. Printre acestea cităm în primul rînd construcțiile Belgradului nou și lucrările de construcție din Belgrad, la care au participat 140.000 de constructori; ei au zidit 30 de milioane de kg. de beton și 100 de milioane de cărămizi. Cu mîinile iscusite ale brigadierilor au fost durate clădiri cu multe etaje, blocuri și locuințe, palate, clădiri de folos obștesc. Pe multe clădiri din Belgrad se văd plăci purtînd numele brigadierilor care le-au construit. Linia de cale ferată Bania-Luca Doboi, lungă de 90 km., a fost construită de circa 70.000 de brigadieri; circa 30.000 de tineri și tinere au construit linia de cale ferată Nicșici-Titograd, lungă de 53 km., precum și alte șapte linii mai mici.

În afară de aceasta, tineretul a participat și la construirea celor mai mari hidrocentrale: Iablanița, Mavrovo, Vinodol, Vlasina, Zbornic.

Acțiunile de muncă au avut o uriașă importanță și pentru educarea sutelor de mii de membri ai tinerei generații. Ele i-au deprins cu munca, cu abnegația și tovărășia muncii și vieții în colectiv.

„Noi construim linia și linia ne construiește pe noi" — era una din lozincile cele mai des pomenite ale participanților la acțiunile de muncă.

Numai la cele trei mari acțiuni de muncă au participat circa 10.000 de tineri și tinere din alte țări. Astfel, în 1947, la construirea liniei de cale ferată Șamaț Saraievo au lucrat tineri și tinere din 88 de țări din lume, printre care și din Romînia.

Tineretul din alte țări a participat și la alte acțiuni de muncă. Faptul acesta a avut un rol uriaș pentru cunoașterea reciprocă și apropierea tineretului din diferite țări și continente. Unii tineri au organizat la înapoierea în patrie acțiuni asemănătoare. Chiar și U.N.E.S.C.O a adoptat ideea unor tabere de muncă voluntară pentru tineret.

Anul acesta, cu prilejul aniversării înființării primelor brigăzi de muncă ale tineretului a fost confirmată ideea că și în prezent este necesar să se organizeze acțiuni de muncă voluntară ale tineretului. Anul trecut brigăzile au construit circa 2.000 de noi obiective sportive. Se prevede că anul acesta, activitatea tineretului popular iugoslav să fie și mai rodnică.

JIVOMIR STANKOVICI

Belgrad.

Manifestări antisocialiste în coloanele presei poloneze

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite un articol al corespondentului din Varșovia al ziarului „Pravda" intitulat: „Manifestări antisocialiste în coloanele presei poloneze".

În ultimele zile, în coloanele presei poloneze apar tot mai frecvent materiale din care se desprinde propovăduirea de a se renunța la calea socialistă. Acest lucru poate părea straniu, dar este un fapt cert: o presă care are menirea de a fi o armă ascuțită, eficace în lupta pentru întărirea orînduirii democrat-populare, publică zi de zi articole care subminează temeliile acestei orînduiri, care seamănă neîncredere în cauza construirii unei vieți noi, care otrăvesc sufletele cititorilor cu veninul de import al ideologiei străine oamenilor muncii.

Pînă nu de mult, autorii unor astfel de materiale se camuflau, invocînd faptul că ar demasca urmările „cultului personalității" și că ar lupta pentru restabilirea normelor leniniste ale vieții de partid.

În prezent însă a fost lăsată la o parte și această frazeologie care, trebuie să spunem, suna ca o profanare în gura calomniatorilor ce au căpătat posibilitatea de a folosi coloanele presei poloneze, în detrimentul Partidului Muncitoresc Unit Polonez și al statului popular. Lepădînd masca, acești oameni se dezic în mod public de Lenin și de Marx.

Exemple nu sînt greu de găsit. Acum, a declarat în mod public război lui Marx un oarecare Z. Florczak, care a publicat în „Nowa Kultura", organul Uniunii scriitorilor polonezi, un articol intitulat cu un aer semnificativ „O discuție cu Occidentul".

Cu o crasă dezinvoltură, acest autor cere „să se pună capăt jargonului (?) pe care l-a elaborat lagărul comunist pentru a sta de vorbă cu masele". Despre care „jargon" este vorba? Z. Florczak declară fără pic de jenă: „Trebuie să se pună capăt lozincilor: „Proletari din toate țările, uniți-vă!", „Reacțiunea", „Construirea socialismului", deoarece aceste lozinci au constituit lozinci de luptă, lozinci ale etapei înarmate a revoluției. În prezent, lozinca „Proletari din toate țările, uniți-vă!" poate să nu însemne nimic".

Astfel, acest individ deșănțat care se autointitulează literat, propune cu un cinism fără margini să se înmormînteze o lozincă sfîntă pentru fiecare proletar, o lozincă cu care au trăit, au luptat și au murit timp de un secol cei mai buni oameni ai clasei muncitoare mondiale, cucerind victorie după victorie, construind și statornicind astăzi o societate nouă.

Articol din ziarul „Pravda"

Dl. Florczak (da, domnul, deoarece este imposibil să fie numit tovarăș un om care cere în mod fățiș să fie călcat în picioare steagul internaționalismului proletar și să fie abandonată lupta pentru construirea socialismului) își permite să propună o „nouă expresie" în locul marxismului. În ce constă ea oare?

„Discuția cu Occidentul, scrie el, trebuie să fie purtată pe o altă bază decît cea de pînă acum. Proletarul universal (?!) este o noțiune învechită. Acum trebuie să ne gîndim la omul universal". Și în continuare, dîndu-și seama că această confuzie verbală este obscură și neinteligibilă, el invoacă o autoritate mai serioasă decît Marx, după părerea lui, autoritatea unui oarecare „M. Lamblüth, ziarist belgian care a vizitat recent Polonia".

Ce a enunțat oare acest proaspăt oracol pe care Z. Florczak este dispus să-l slujească astăzi? Iată ce: „Opera pe care trebuie să o întreprindem constă în îmbogățirea definitivă (!!) a omului".

Oracolul de la Bruxelles și slujitorul său de la Varșovia se eschivează să precizeze cine și cum trebuie să se îmbogățească. Pentru ei este important să lanseze ideea și apoi n-are decît să se îmbogățească fiecare cum poate. Și iată că organul Uniunii scriitorilor polonezi a mers pînă acolo încît să publice acest îndemn fățiș la restaurarea capitalismului abia camuflat cu pretextul rușinos, chipurile, că „cele două sisteme tind spre unul singur" (?), și anume spre „contopirea (?!) într-un singur organism mondial".

Apariția acestei gogorițe murdare, a unui autor ignorant, în coloanele organului Uniunii scriitorilor polonezi am putea încerca s-o explicăm (și aceasta cu mare greutate) printr-o neglijență de neînțeles a redactorilor revistei. Dar este vorba că asemenea articole apar din ce în ce mai des în ultimele zile în paginile unor ziare din Varșovia și — vor sau nu vor aceasta conducătorii frontului ideologic din Polonia — astfel de articole reprezintă o vastă campanie care zdruncină însăși temeliile orînduirii democrat-populare.

Nu mai vorbim de faptul că în acest cor răgușit al calomniatorilor răsună și luări de atitudine antisovietice. În cei 39 de ani oamenii noștri s-au obișnuit să asculte calomnii care pornesc din lagărul burghez și acestea nu-i sperie. Faptul însă că în prezent campania de calomnie se duce deschis în coloanele presei unei țări democrat-populare legată de Uniunea Sovietică printr-un tratat de alianță și prietenie, mîhnește desigur poporul sovietic. Este îngrijorător și faptul că această campanie, după cum arată materialele care apar în ultimele zile în coloanele presei poloneze, urmărește înainte de toate și în special subminarea socialismului în Polonia însăși.

Astăzi, de exemplu în ziarul „Zycie Warszawy" a apărut un amplu articol semnat de Jerzy Putrament sub titlul „Esența problemei", care merge pe aceeași linie cu povețele nou ivitului contestator al marxismului, Florczak. Putrament declară în mod fals că „sistemul economic obligator pînă în prezent la noi", adică economia socialistă (Nota autorului) „a eșuat fără doar și poate și iremediabil". Recurgînd la arsenalul politic al „Vocii Americii", el își permite să afirme că acest sistem „putea funcționa doar în anumite condiții politice, în condițiile înăbușirii criticii, în condițiile teroarei polițiste" și cere să se pună capăt acestui sistem.

Și ce propune acest revizionist? Anularea, după cum spune el, a „dictaturii Gosplanului", lichidarea „atotputerniciei direcțiilor generale...". Și ce propune în locul sistemului care s-a statornicit în Polonia populară și a fost încercat de viață? El formulează patru „lozinci": „Publicitatea vieții de stat, descentralizarea, democratizarea, suveranitatea". Dar cum stau lucrurile cu socialismul, pentru care poporul polonez a luptat și continuă să lupte cu abnegație și cu atîta succes? Acest cuvînt i-a rămas în gît autorului, el nu l-a pronunțat. Mai mult decît atît, întregul lui articol reprezintă în fond o încercare de a fundamenta într-un fel oarecare renunțarea la socialism.

S-ar putea cita și alte manifestări tot atît de fățișe, îndreptate fără înconjur spre subminarea cuceririlor socialiste ale poporului polonez.

Această campanie antisocialistă dezlănțuită în coloanele unor ziare poloneze și care reprezintă o cochetare fățișă cu elementele burgheze, provoacă nemulțumirea și indignarea legitimă a patrioților cinstiți, a maselor largi de oameni ai muncii din Republica Populară Polonă. Ei cer să se pună frîu revizioniștilor și capitulanților care au întrecut orice măsură și care folosesc presa poloneză în scopurile lor murdare.

Scînteia tineretului

MAGAZIN

7 ZILE la CATARACTE

N-aş putea spune precis de cînd m-a ispitit proiectul unei călătorii de-a lungul cataractelor Dunării; în orice caz de multă vreme...

Acum timpul prielnic unui asemenea drum a trecut. Zilele sînt scurte şi reci, mohorîte şi ude de ploile care nu mai contenesc. Apoi deodată cerul se curăţă, zarea devine transparentă, iar soarele inundă prietenos atmosfera. Tentaţia e totuşi prea mare ca să mai rezişti. Ridici invitaţia la drumeţie pe care ţi-a întins-o toamna şi...

Mi-am propus mai întîi să plec la Timişoara unde urma să obţin o scurtă documentare asupra splendidului drum pe care îl străbate, mai bine zis pe care îl creează, Dunărea de la Baziaş la Turnu-Severin. Dar vai! Cît de naivi sîntem uneori. De zeci de ani în şir, oficiile de turism din ţară au uitat de cea mai superbă, de cea mai distinsă vale a continentului nostru, de minunatul peisaj pe care ţi-l oferă lupta aceasta cumplită pe care o duce de milenii marele fluviu, cu munţii, de-a lungul a 126 kilometri. E imposibil ca după ce ai văzut Dunărea la Cazane, să mai uiţi acest tablou. Turiştii care întîmplător nimeresc aci, promit solemn să revie în fiecare an.

Ar fi cu desăvîrşire imposibil ca după o singură călătorie făcută pe meleagurile cataractelor să poţi reţine întreaga frumuseţe a peisajului. Vara, pereţii albi de piatră ai Carpaţilor bănăţeni sînt dantelaţi cu verdele închis al frunzişului; toamna transformă munţii, fluviul, cerul şi cîmpia într-un pastel exploziv colorat. iarna, albul zăpezilor îţi creează un impresionant decor polar, cu ghețari înalţi de 7-8 metri, cu veritabile banchize plutitoare. Dar vine primăvara şi toate acestea dispar fără urme: rămîne doar revărsarea copleşitoare a liliacului proaspăt înflorit printre stînci, contrastînd izbitor cu sălbăticia munţilor ce-şi scaldă picioarele de pachiderm gigantic la malurile fluviului. Din loc în loc ţîşnesc din apă ca nişte oribile torpile o mulţime de stînci. Un paloş rece te izbeşte iute în obraz. Din spre munţi coboară Cosava, vîntul turbat. Departe, pe ape, răsună strigătul răguşit de spaimă al vapoarelor ce-şi cată scăparea spre primul port. Grozavă e Cosava! Se înşurubează în direcţia Baziaş-Moldova-Nouă, răsturnînd căruţele şi oamenii ce-i ies în cale... Cîte minunăţii îţi rezervă Dunărea la cataracte...

I. Intîlnire cu Dunărea la Cazane

Îmi amintesc de plăcuta intîlnire de la Orşova cu Iohan Glatz şi soţia sa. Constructorul budapestan şi tovarăşa lui erau la capătul unei excursii de 15 zile prin ţară. După Ghilcoş, Borsec, Valea Prahovei, ei au ţinut să traverseze cataractele îmbătaţi de frumuseţea obsedantă a peisajului: „Cine află aceste locuri revine precis la intîlnire", mi-a zîmbit oaspetele din Budapesta. E o mărturisire care spune totul.

Dar cei 126 km. ai cataractelor, în afara bogăţiei peisajului, posedă un uriaş tezaur istoric. Aici, împăratul Traian a pus să se lege în anul 105 pod peste Dunăre, după planurile celui mai vestit arhitect al vremii, Apolodor din Damasc. Mai sus de comuna Ogradena, „Tabula Traiana" vorbeşte despre drumul în piatră pe care l-au săpat romanii pe malul sîrbesc pentru armatele lor ce se războiau cu dacii. Nenumăratele urme ale trecutului îndepărtat, ruinele de sub Baziaş, ne desluşesc asupra unei înfloritoare aşezări a strămoşilor noştri pe aceste locuri.

Am părăsit deci Timişoara luînd drumul Oraviţei. Acolo am poposit după cinci ceasuri de umblat cu trenul.

La orele două după amiază iau cursa de Moldova-Nouă. Un potop de oameni se năpusteşte asupra casei de bilete a agenţiei locale „Auto-Transport", strigînd, împingîndu-se şi schimbînd cuvinte „amabile". Cu cîteva minute înainte de plecarea autobusului, casierul staţiei deschide ghişeul. Acesta — o gaură incomodă — de dimensiunile unei pîini negre, este aşezat în partea de jos a unui zid şi îţi ajunge tocmai în dreptul stomacului. În învălmăşeala care se iscă, apuci biletul, bineînţeles dacă reuşeşti. şi renunţi la rest — lucru pentru care de altfel se şi petrece tot acest canon.

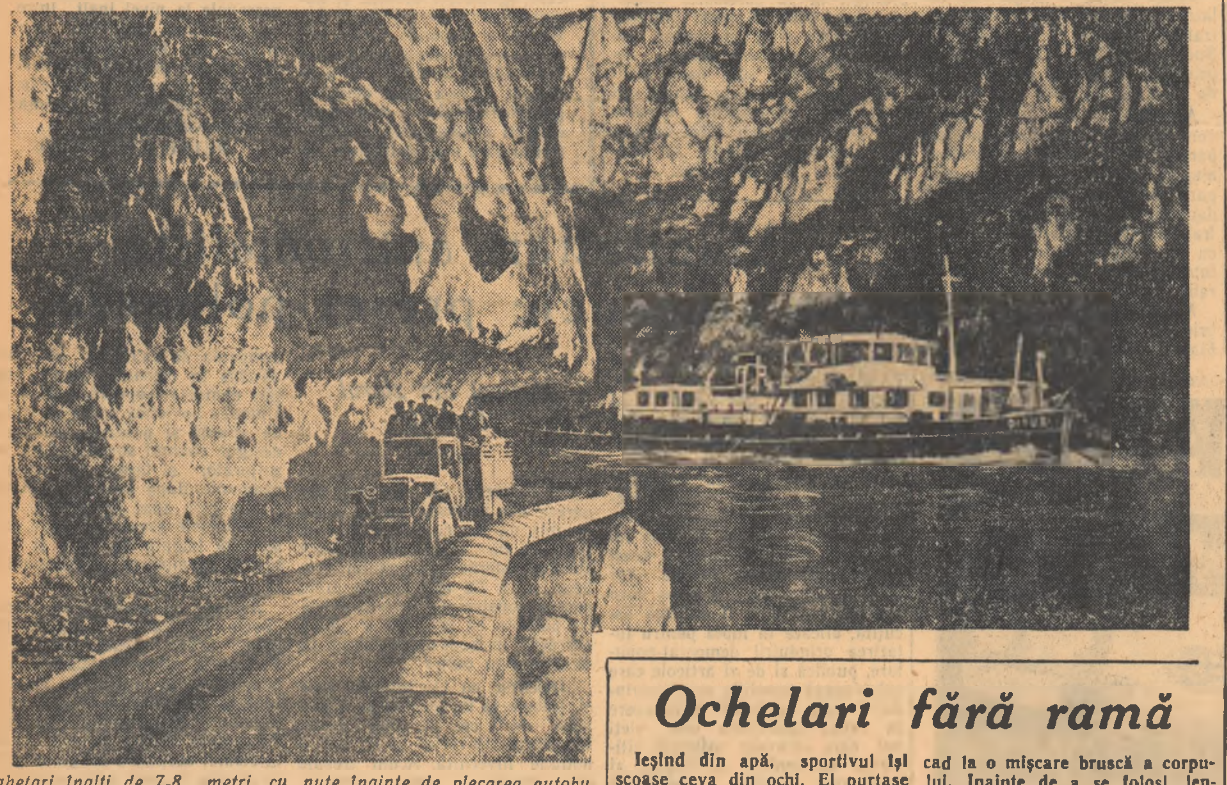
În fine, maşina se pune în mişcare, după ce şoferul a instalat pe scaune, comod, — cu toată pompa cuvenită — cîteva notabilităţi ale oraşului. Apoi, motorul începe să uruie şi plecăm într-o călătorie de peste 100 km. urmînd să-i străbatem în şase ore şi jumătate. Motorul maşinii începe să facă fasoane chiar de la primii zeci de kilometri. Şoferul face eforturi disperate spre a convinge maşina să pornească totuşi mai departe. La fiecare douăzeci de minute aleargă jos, desface pompa de benzină, o curăţă şi porneşte din nou. Încep să-l cercetez pe omul acesta calm, care parcă dezminte firea explozivă a breslei sale.

O faţă întunecată cu ţepi ca de arici, cu un nas strîmb ca o monedă răsucită, priveşte spre mine. Şapca i se bălăbăne în creştetul capului, iar ochii castanii, uşor umbriţi de valurile vremii, trădează o încăpăţînare diabolică. Învîrte la manivelă, desface pompa, trage cu gura benzină din furtunul aşezat în canistră şi se scuză cu faţa la noi, ridicînd din umeri şi arătînd că n-are ce-i face maşinii.

Şoseaua îngustă, în serpentină drăcească, se învîrteşte ca o sfîrlează în jurul muntelui. O jumătate volan mai mult în stînga — prăbuşire în abis — în dreapta o îmbrăţişare rece, finală, cu peretele de piatră înalt de cîteva zeci de picioare. Cu mîna lejer lăsată pe volan, „nea Ilie" stă cu faţa spre interiorul maşinii. La fiecare trei secunde, aruncă ca un resort ultrasensibil o privire domoală, — de siguranţă, zice el — spre drumul acesta care se joacă cu nervii călătorului venit pentru întîia oară pe-aici. „Şi asta încă nu-i nimica — mă lămureşte un binevoitor. Să vedeţi Şoseaua de la Moldova la Orşova..." Renunţ—în gînd—să mă conving de şoseaua de la Moldova la Orşova. Din fericire la întoarcere voi merge cu vaporul.

MARCEL ZONIS

Foto: D. F. DUMITRU

„Un fel de a spune..."

Desen de N. CLAUDIU

Tabloul „vrăjit"

În „Muzeul rus" din Leningrad sau la Galeriile Tretiakov, printre mulţimea capodoperelor expuse, vizitatorul se simte atras subit de un peisaj care, la prima privire, n-ar avea nimic extraordinar. Un colţ obişnuit de natură învăluită în mantia nopţii cu lună. Un povîrniş abrupt, abia desluşit în întuneric, coboară spre o apă. Şi totuşi, lumina verzuie pe care o radiază luna este neobişnuit de veridică. Din incandescenţa ei prind un contur fosforescent încreţiturile mărunte ale apei, siluetele copacilor de pe maluri. O luminiţă roşie licăreşte în beznă. E un foc ce străpunge ceaţa şi lumina verzuie a lunii. Liniştea plină de vrajă a nopţii învăluie totul. Atît de neaşteptat de real e totul, încît ai impresia că priveşti printr-un benoclu acest colţ de natură. Minute în şir rămîi locului vrăjit, admirînd acest tablou. El se numeşte „Noaptea pe Nipru" şi aparţine lui Arhip Ivanovici Kuindji, pictor rus de seamă din a doua jumătate a secolului al XIX-lea.

Ghidul muzeului îţi va povesti atunci următoarea întîmplare:

Dovedindu-se un inovator în pictură, un neobişnuit talent, neîntrecut maestru al dozării culorilor, al umbrelor şi luminii, Kuindji strînse şi neţărmuritele admiraţii ale iubitorilor de artă din vremea sa şi stupefacţia, nedumerirea şi invidia unor colegi de breaslă mai puţin înzestraţi. Tabloul lui, „Noaptea pe Nipru", era solicitat de atîţia vizitatori încît acasă la pictor era un adevărat pelerinaj. Se făceau diverse presupuneri cu privire la originea acestei neobişnuite veridicităţi a luminii pe care o împrăştia luna pictată. Unii căutau în spatele tabloului o sursă de lumină fără de care — spuneau — nu se pot scoate asemenea efecte. Alţii strigau că pictorul e un excroc care merită să fie dat în judecată pentru că a amestecat fosfor în culoare. Un anume Orlovski — pictor şi el — a spus într-o zi: „Evrika! Am găsit secretul vrăjitoriilor lui Kuindji". El presupunea că acesta pictează privind natura prin bucăţi de sticlă colorată...

Kuindji rîdea şi-şi vedea mai departe de munca lui asiduă pentru perfecţionarea meşteşugului pictural. Repin îl admira nespus, îl considera genial. In amintirile sale Repin adresează cuvinte de dragoste şi prietenie acestui mare „poet al luminii" care a fost A. I. Kuindji şi ţinteşte ironii usturătoare la adresa celor ce nu-şi puteau închipui că poate exista un talent omenesc care să creeze desăvîrşit senzaţia vieţii.

S. VOINESCU

Ochelari fără ramă

Ieşind din apă, sportivul îşi scoase ceva din ochi. El purtase un fel de ochelari speciali — lentile de contact, fără de care, din cauza unui defect al vederii, acest inotător nu ar putea să facă sport.

Se ştie că ochelarii obişnuiţi sînt de prea puţin folos acelor oameni care, din cauza formei neregulate a corneei au vederea slăbită. In acest caz, ei au nevoie de lentile de ochelari de contact, care se aplică direct pe globul ochiului, sub pleoape. Lentilele de contact au o acţiune optică la fel cu a ochelarilor obişnuiţi, dar in caz de miopie au o eficacitate de 8—10 ori mai mare. Aplicate pe ochi, lentilele de contact sînt complect invizibile, nu se aburesc, nu cad la o mişcare bruscă a corpului. Înainte de a se folosi, lentilele sînt tratate cu un lichid transparent.

Lentilele de contact se confecţionează dintr-o sticlă de silicaţi sau organică (masă plastică). De alegerea şi confecţionarea lor se ocupă un laborator special al Institutului de stat de cercetări ştiinţifice în domeniul bolilor de ochi „Gelmgolt" din Moscova. Lentilele se confecţionează după metoda medicului ungar Istvan Györffi, docent la clinica oftalmologică nr. 2 a universităţii din Budapesta.

În prezent laboratorul Institutului perfecţionează tehnologia fabricării lentilelor, pentru a o pune apoi la dispoziţia industriei medicale.

Arborele de... bomboane

In Abhazia creşte un arbore interesant, pe care localnicii îl numesc „de bomboane". El poate fi văzut nu numai în parcuri, ci şi în grădinile colhozurilor şi chiar sub formă de garduri vii de-a lungul unei pitoreşti şosele în serpentină. La sfîrşitul toamnei, dacă scuturi bine un asemenea arbore, „bomboanele" încep să curgă de pe el ca ploaia. Acestea nu sînt însă fructe, cum s-ar putea crede, ci peduncule cenuşii, puţin arătoase la vedere, care cînd sînt bine zvîntate conţin 47% zahăr şi care amintesc gustul stafidelor. Colhoznicii strîng „bomboanele" în mănunchiuri şi, după ce le usucă puţin, le consumă cu plăcere.

Arborele de bomboane a constituit o enigmă pentru oamenii de ştiinţă din toate ţările. Multă vreme el era considerat în Uniunea Sovietică ca o plantă exotică. Pe aceşti copaci, vizitatorii grădinilor botanice puteau vedea adesea tăbliţe cu inscripţia: „Hovenia dulcis" — hovenia dulce sau arborele de bomboane.

Arborele şi-a primit numele în secolul al XVIII-lea. El a fost numit astfel de exploratorul Tunberg, în cinstea comisarului olandez în Japonia — David van der Hoven — care sprijinea munca oamenilor de ştiinţă. Acest arbore creşte în Uniunea Sovietică din timpuri imemoriale. Vîrsta arborelui de bomboane este de aproximativ 5—10 milioane de ani. Acesta este unul din cei mai vechi reprezentanţi ai regnului vegetal pe pămînt.

Arborele de bomboane face parte din familia rhamnaceelor şi are numeroase „rude" în zona centrală a Rusiei. Lemnul lui este apreciat pentru soliditatea sa — din el se fac casete, instrumente muzicale, mobilă elegantă şi uşoară. În afară de aceasta, arborele de bomboane este un melifer: el atrage albinele.

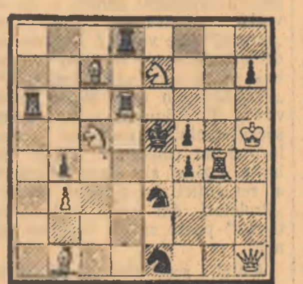
Silvicultorii sovietici cultivă în prezent cu succes arborele de bomboane.

ŞAH

Problema nr. 25

Inedită

MARTIN GOHN
Codlea

Mat în 2 mutări

Alb: Rh5, Dh1, Td6, Tg4, Nb1, Nc7, Cc5, Ce7, Pb3.

Negru: Re5, Ta6, Ce1, Ce3, Pb4, f4, f5, h7.

Să ne DISTRĂM

Copertă literară (5, 7, 3 - 7)

Anagramînd veţi afla titlul unui roman cunoscut precum şi numele autorului.

FANTEZIE

Din patru litere formaţi un sinonim cu „îmbrăcăminte" şi-l puneţi în coloana de sus. În restul pătrăţelelor înscrieţi diverse litere astfel ca mişcînd coloana celor patru în sensul săgeţii să căpătaţi succesiv pe verticală cuvinte cu următoarele semnificaţii:

1. Localitate în peninsula Iberică.
2. Ansamblu arhitectonic.
3. O găseşti la sobe şi la case.
4. Oraş în Egipt.
5. Locuitor al Portugaliei.
6. Oraş în Anglia.
7. Oraş din Orientul Îndepărtat, loc al unor evenimente istorice.
8. Insulă din America Centrală.
9. Oraş în S.U.A.
10. Marsilia, Odesa, Constanţa...
11. Voinescu sau Toma.
12. Dunărea le are de fier!

Din lumea largă · Din lumea largă · Din lumea largă

Evadare

La Hamburg s-a petrecut o evadare senzaţională. Sute de poliţişti au fost puşi în mişcare. Cîteva străzi s-au găsit într-o veritabilă stare de alarmă.

Evadase un criminal primejdios?

Nu! Atunci?

...Evadaseră 45 de maimuţe din grădina zoologică „Hagenbiek".

Prinderea lor n-a fost de loc uşoară. Cu toate acestea cele 45 de maimuţe au fost găsite şi readuse la domiciliul lor sub stare de arest. Ultima maimuţă prinsă a încercat să obţină circumstanţe atenuante oferind poliţistului... un buchet de flori, obţinut nu se ştie de unde.

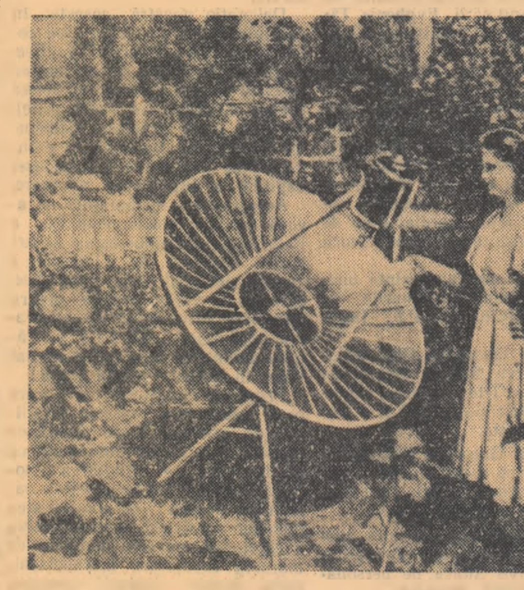
Un ceasornic neobişnuit

Ceasornic de mînă, ceasornic de perete, da! — dar ceasornic de... stîlp n-am mai cunoscut. Şi nu un stîlp oarecare, ci unul de beton care are 50 m. înălţime. Pe acest stîlp a fost aşezat un ceasornic. Cadranul are un diametru de 8,50 m. Cifrele şi limbile arătătoare au tuburi de neon. Dar mai interesant este faptul că între două cifre un om poate să stea nestingherit.

Ceasul acesta se găseşte în oraşul Langendorf din Elveţia. Doriţi să vă cumpăraţi şi dumneavoastră unul pentru uzul personal?

SOBE SOLARE

Ceea ce vedeţi în fotografie nu este oglinda unui telescop ci ceva mult mai prozaic: este o sobă. Ce-i drept, o sobă puţin obişnuită, care nu consumă nici lemne, nici electricitate, nici petrol, nici gaze, ci doar „razele de soare", pe care le găsim din belşug în timpul zilei. „Soba" nu-i altceva de cît o mare oglindă de aluminiu bine şlefuită, care adună razele la un loc, obţinîndu-se astfel un focar ce încălzeşte. Gospodina din fotografie fierbe apa pentru ceai în samovar. Dar pe această „sobă" se poate fierbe supa, prăji carne, ouă etc. sau încălzi fierul de călcat.

Astfel de sobe solare există în U.R.S.S., India, Japonia, S.U.A., Liban şi alte ţări. In producţia de masă, costul lor e destul de mic căci au o construcţie cît se poate de simplă.

O fosilă de rinocer din era cuaternară

Recent, pe un şantier de construcţie de lîngă Tziţzihar (provincia Heiluntzian, R.P. Chineză) a fost descoperită într-un puţ de 15 metri o fosilă de rinocer din era cuaternară tîrzie.

Toate părţile acestei fosile sînt intacte. Lungimea rinocerului este de 3,50 metri. Terenul unde a fost descoperită fosila era odinioară un bazin mlăştinos. Din forma actuală a fosilei se deduce că rinocerul a căzut în mlaştină în timp ce păştea şi a murit acolo. Specialişti ai muzeului provinciei Heiluntzian afirmă că această specie de rinocer a trăit cu 25.000 de ani în urmă şi era adaptată vieţii terestre în zona glacială. Acest soi de animale a pierit acum 10.000 de ani.

ELECTORALE...

Rivalitatea electorală din S.U.A. devine mereu mai distractivă. După ce pe piaţa americană au apărut ciorapi electorali, iată că un alt năstruşnic întreprinzător a lansat... chewingum electoral. Dacă negustorul de ciorapi a încercat să-i impace şi pe republicani şi pe democraţi imprimîndu-le pe fiecare pereche de ciorapi ambele semne electorale, fabricantul de gumă de mestecat îşi afirmă categoric opiniile republicane. Aşa încît cumpărătorii au putut să constate că magazinele s-au îmbogăţit cu un nou produs — chewing-gum republican purtînd numele lui Ike — „Strik with Ike" adică „Ţin cu Ike". Pare-se noul produs nu a stîrnit mare entuziasm. A devenit necesar ca o mare cantitate de gumă de mestecat „republicană" să se distribuie gratuit copiilor.

Democraţii au reacţionat prompt. Cu sprijinul unui grup de oameni de afaceri a fost lansată o nouă marcă de... slip — „Adlai for ever" („Adlai pentru totdeauna"). Acest slip se împarte gratuit tuturor celor ce mănîncă... gumă de mestecat republicană.

Nebunie electorală? Desigur. Dar şi un admirabil „bussines". Nu din întîmplare printre cei ce au lansat slipul ce poartă numele lui Adlai Stevenson se află şi un anume Clayton, cunoscut negociator de bumbac din Texas. Politica-i politică dar, cînd stai să te gîndeşti, în ultimă instanţă politica este în S.U.A. cel mai mănos „bussines"...

Cîntă la... maşina de scris

Un dactilograf? S-ar părea. Ţinuta lui este cea obişnuită a omului care bate la maşină. Dar ce caută lîngă el bărbatul acela cu bagheta în mînă? E dirijorul.

Sînteţi miraţi? N-aveţi motive.

Dirijorul îşi conduce orchestra. Dar cu dactilograful ce-i? Simplu: maşina de scris este de fapt un curios instrument muzical. Iar dacă zincografia ne-ar da concursul ca să apară clar clişeul, s-ar putea observa că pasionatul dactilograf bate după... note.

Cine maltratează astfel muzica? Iată: ciudata orchestră este cea a aviaţiei din Washington.

Clubul „Atinge balena"

In Anglia există un club dintre cele mai originale din lume. Ca să devii membru al clubului ţi se pune o singură condiţie: să atingi cu mîna botul unei balene vii. Clubul chiar aşa se numeşte: „Pat the whale" — adică „atinge balena".

Desigur, vă veţi întreba: cum să reuşeşti o astfel de performanţă, cînd e ştiut că gigantul marin nu este de loc paşnic? Cine are curajul să se apropie fie înotînd, fie cu o barcă de o balenă? Şi totuşi este posibil. Nu oricînd şi nu oriunde. Iată, există un loc în Antarctida, pe strîmtoarea de lîngă insula Roos, unde acest lucru e posibil. Cum? Acolo, cînd îngheaţă apa, se întîmplă să fie prinse sub gheţuri cîteva balene (care — înşelate probabil de pronosticurile meteorologice — nu se aşteptau să vină gerul chiar atunci). Acestea, ca să respire, scot uneori capul prin crăpături şi sînt atunci destul de cuminţi. Iată în ce condiţii poate un gentlemen care n-are altă treabă... să devină membru al clubului.

Cel mai rar exemplar de broască ţestoasă

Recent, pe litoralul răsăritean al Coreei a fost prinsă cea mai mare broască ţestoasă maritimă. După cum au stabilit oamenii de ştiinţă, vîrsta acestei batraciene este de nu mai puţin 300 de ani. Lungimea carapacei este de 120 cm., lăţimea — de 80 cm., iar greutatea animalului — de 130 kg.

Inscripţii la fotografii de M. RAMURA şi D. LAZARESCU.

Ilustraţii: A. CALISTRAT.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti. Piaţa „Scînteii", Tel 7.60.10. Secţia seri sort. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

STAS – 3452 – 52